

PRENUMERATA

Kurjera Warszawskiego
wraz z dodatkiem porannym.

W Warszawie: rocznie
rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50,
kwartalnie rs. 2 kop. 25, miesię-
cznie kop. 75.

Za odosłanie do domu dopłaca
się miesięcznie kop. 5.

**Na prowincji i w Cesar-
stwie:** rocznie rs. 12, półrocznie
rs. 6, kwartalnie rs. 3, miesię-
cznie rs. 1.

Za granicą: miesięcznie
rs. 1 kop. 50.

Numer pojedynczy bez doda-
tku kop. 5; dodatek poranny
kop. 8.

KURIER WARSZAWSKI

wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta zrana, nadto wychodzą

stałe w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.

ROK SIEDMDZIESIĄTY TRZECI

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor *Kurjera Warszawskiego* codziennie od godziny 8-ej rano do 8-ej
wieczorem, w niedziele i święta od godziny 10-ej rano do 1-ej po południu.

**Redakcja, Administracja i Drukarnia: Plac Teatralny nr. 9—Telefon Redakcji 268. — Telefon administr. 517.
W Łodzi kantor własny, Piotrkowska 7/251, telefonu nr. 313.**

OGŁOSZENIA

Reklamy za jeden wiersz
garmontowy albo jego miejsce
pierwszy raz 25 kop. każdy na-
stępny raz kop. 20.

Nekrologja: za wiersz 15 kop.
Zwyczajne ogłoszenia: za
jeden wiersz petitowy albo jego
miejsce pierwszy raz 10 kop.,
każdy następny raz 8 kop.

Małe ogłoszenia za jeden wy-
raz po 2 kop. każdy raz, ogłosze-
nie minimum 20 kop.

Nadane za jeden wiersz
garmontowy rs. 1.

Ogłoszenia do *Kurjera* przy-
jmuje także Kantor własny *Kur-
jera* w Łodzi.

Wiadomości dworskie.

D. 28-go maja, w dzień Zielonych Świątek, rano
Ich Cesarskie Mości Najjaśniejszy Pan i Najjaśniejsza
Pani z Najdostojniejszą Rodziną, oraz Ich Cesar-
skie Wysokości Wielki Książę Włodzimierz Aleksan-
drowicz z Małżonką i Dostojnymi Dziećmi, Wielki
Książę Aleksy Aleksandrowicz, Najdostojniejszy Je-
nerał-Gubernator moskiewski z Małżonką i Wielki
Książę Paweł Aleksandrowicz obecni byli na nabo-
żeństwie w cerkwi pałacowej Narodzenia Matki Bo-
skiej. Po śniadaniu o godzinie 2-ej po południu Ich
Cesarskie Mości wraz z Ich Cesarскими Wysoko-
ściami Wielkimi Książętami Włodzimierzem Alek-
sandrowiczem i Sergiuszem Aleksandrowiczem za-
szczyli Swoją obecnością kliniki Cesarskiego uni-
wersytetu moskiewskiego na Polu Dziewicem. Prze-
gląd zaczął się od kliniki dla chorych nerwowych.
Ich Cesarские Mości Najjaśniejsze Państwo powitani
zostali w wejściu przez kuratora okręgu naukowego
moskiewskiego, jego pomocnika, rektora uniwersyte-
tu, jego pomocnika, profesorów, burmistrza miasta
Moskwy, budowniczego klinik, ordynatorów i stu-
dentów wszystkich fakultetów. Odebrawszy raport
od dyrektora kliniki, Ich Cesarские Mości i Ich Ce-
sarские Wysokości w towarzystwie wszystkich ze-
branych osób skierowali się do oddziału żeńskiego,
gdzie zwiedzili wszystkie sale. Następnie przeszli
na pierwsze piętro, Ich Cesarские Mości oglądali
oddział męski i muzeum neuropatologiczne. Tutaj
kurator okręgu miał szczęście ofiarować Ich Cesar-
skim Mościom opis nowych klinik. Z kolei Ich Ce-
sarские Mości obejrżeli audytorjum i, zeszedłszy znów
na parter, skierowali się do przytułku dla chorych
chronicznych, gdzie obejrżeli wszystkie sale, wypy-
tując się łaskawie chorych o stan ich zdrowia. Z kli-
niki dla chorych nerwowych Ich Cesarские Mości u-
dali się do kliniki akuszerijnej. Jego Cesarska Wy-

sokość Wielki Książę Włodzimierz Aleksandrowicz
zaprzagnął obejrzyć klinię psychiatryczną, do której
udał się wraz z profesorem Kożewnikowem. Obszedł
są sale parterowe, Ich Cesarские Mości przeszli na
pierwsze piętro i po obejrzeniu sal, kuratorem we-
wnętrznym udali się do kliniki ginekologicznej.
Przy oglądaniu sali Ich Cesarские Mości Najjaśniejsi
Państwo raczyli zwrócić szczególną uwagę na cho-
rych po operacji. Jego Cesarska Mość raczył zapy-
tywać o założyciela kliniki. Zaszczyciwszy każdą
z 26 chorych rozmową i obejrzawszy wszystkie sale
kliniczne i operacyjne, Ich Cesarские Mości przeszli
z kliniki ginekologicznej do szpitala dziecięcego
imienia Chłudowych, który obejrżeli szczegółowo.
Do szpitala przybył Wielki Książę Włodzimierz Alek-
sandrowicz z kliniki psychiatrycznej. Następnie
obejrzano kliniki fakultetowe: chirurgiczną, terapeutyczną,
propedeutyczną i oczną. W klinikach tych,
jak i w innych, Ich Cesarские Mości uszczęśliwili
chorych łaskawą rozmową. Oglądanie klinik trwało
około dwóch godzin. O godzinie 5-ej Ich Cesarские
Mości Najjaśniejsze Państwo i Ich Cesarские Wysoko-
ści Cesarziewicz Następca Tronu, Wielka Księżna
Ksenia Aleksandrowna, Wielcy Książęta Włod-
zimierz Aleksandrowicz z Małżonką, Aleksy Aleksan-
drowicz, Sergiusz Aleksandrowicz z Małżonką i Mi-
chał Mikołajewicz odwiedzili Tretiakowską galerję
sztuk pięknych, ofiarowaną miastu. Oglądanie ga-
lerji trwało około godziny. O godzinie 6-ej wieczo-
rem u Ich Cesarских Mości dany był wielki obiad
na 170 nakryć. Oprócz Osób z Familji Cesarskiej,
do stołu zaproszeni zostali: przewielebni Aleksander,
biskup dmitrowski, i Tichon, biskup możajski, pro-
toprezbyter I. L. Janyszew: ministrowie: spraw we-
wnętrznych i wojny, hrabia Protasow Bachmetiew,
dowodzący wojskami okręgu wojennego moskiew-
skiego i wyżsi naczelnicy wojskowi, urzędnicy dwor-
scy, opiekunowie honorowi, gubernator, marszałek

gubernjalny szlachty, marszałkowie powiatowi, na-
czelnicy wydziałów cywilnych, damy dworskie i frej-
liny, p. o. oberpoliemajstra moskiewskiego i burmistrz
miasta. Po prawej ręce Ich Cesarских Mości zajmo-
wał miejsce Najdostojniejszy Jenerał-Gubernator
moskiewski, a po lewej—Wielka Księżna Elżbieta
Teodorowna. Po obiedzie nastąpił wyjazd Ich Ce-
sarских Mości Najjaśniejszych Państwa do Peters-
burga.
(Praw. wiestn.)

— W kościele św. Jacka (po-dominikańskim) jutro, o
godz. 7-ej zrana, odprawiona będzie przed ołtarzem Matki
Boskiej Różańcowej uroczysta wotywa na intencję braci
i sióstr bractwa Różańca św. z odśpiewaniem litanji i pro-
cesją.

— W dniu jutrzejszym, o godzinie 10-ej zrana, w kapli-
cy Matki Boskiej Częstochowskiej w kościele św. Duchy
(po-paulińskim) odprawiona będzie ku Jej czci uroczysta
wotywa.

— Jutro, o godzinie 9-ej zrana, w kościele św. Anny
(po-bernardyńskim) odprawiona zostanie solenna wotywa
z wystawieniem N. Sakramentu w puszcze i procesją na
intencję arcybractwa czci Niepokalanego Serca N. Panny
Marji.

— W kościele Opieki św. Józefa (panien wizytek) ju-
tro, o godzinie 4-ej po południu, odprawiać się będzie na-
bożeństwo ku uczczeniu lat Chrystusa Pana.

— W kościele Narodzenia N. Panny Marji na Lesznie
(po-karmelickim) jutro, o godz. 9-ej zrana, odbędzie się
przed ołtarzem św. Józefa, patrona kościoła powszechnego,
solenne wotywa.

— W kościele Matki Boskiej Loretańskiej na Pradze,
jutro, o godz. 9½ odbędzie się przed wielkim ołtarzem so-
lenna wotywa na intencję członków bractwa Różańca św.

— Jutro, w kościele Matki Boskiej Łaskawej zakończone
będzie rozpoczęte w piątek 40-godzinne nabożeństwo
z wystawieniem N. Sakramentu, kazaniem i procesją.

4)

Wycieczka po nowe prawdy.

(Dalszy ciąg.)

Pozostaje mi do zaznaczenia jeden jeszcze szcze-
gół z tego burzliwego posiedzenia.

W chwili, gdy krzesło wgramoliło się na stół i
jakby osłabło, dały się słyszeć w powietrzu nad głó-
wą medjum przytkania, czyli właściwie otwierania i
zamykania ręki, używane przez magnetyzerów do
„koncentrowania fluidu”, a jednocześnie dwie ręce
zaczęły muskać medjum i osoby obok niej stojące,
robiąc pociągi magnetyczne z góry na dół. Potem
dopiero, zarzucona na nas kotara osłoniła krzesło,
wypreżając się czas jakiś, jakby rękami medjum,
(które jednak, jak to sprawdziłem natychmiast doty-
kiem, nie ujmowały jej weale, a natomiast siła cią-
gnąca zdawała się z pod rąk Eusapji pochodzić) i
wtedy dopiero krzesło posunęło się dalej.

Gdyśmy zapalili światło, stało ono jeszcze na stoli-
ku, inne krzesło leżące na pianinie, a na papierze i
na talerzu okopconym, przeniesionym z wielkiego
stołu na kredens, były znaki, widocznie zakreślone
palcem: na papierze w kształcie 3, lub litery E, na
talerzu zaś niezbyt zgrabne J O. (Eusapja nie umie
pisać, ale zna litery).

Pierwsza hrabina E., która trzymała Eusapję wraz
ze mną, wzięła za inicjał swego nazwiska, drugie mo-
gły być moja cyfra. Nadmieniam jednak, że znak
podobny do J O, lub do 70 występował już dawniej
na posiedzeniach z Eusapją. Ręce medjum i wszyst-
kich obecnych były czyste. Eusapja, bardzo zmęczona,
jeszcze dobre pół godziny kryła oczy przed świa-
tłem i była jak odurzona... *un po'stonata*, według
własnego jej wyrażenia.

Tej nocy spałem niespokojnie dwie godziny. Nie dla-
tego, że bym był rozstrojony doświadczeniami, gdyż

ani na mnie, ani na nikogo z obecnych posiedzenia te
nie działały rozstrajająco. Wszystko się odbywało
w sposób tak łatwy i naturalny, że z wyjątkiem
nagłych a silnych uderzeń pięścią wstół, które chwi-
lowo mogły zaniepokoić, wszystko wydawało się jak-
ś wyjątkowo oryginalną rozrywką, w śród której
bezuśannie rozmawialiśmy, po francusku, po polsku,
po włosku, śmiejąc się i komunikując sobie wzajemnie
spostrzeżenia. To, co mi spać przeszkadzało, było po-
prostu żądzą zorientowania się w tym chaosie wra-
żeń, żądzą, niestety, niezaspokojoną!

VI.

Zanim przejdziemy do dalszych posiedzeń, musimy
się bliżej zapoznać z ich kapłanką.

Eusapja ma lat 38 (zapewnia, że do 40-go roku
życia będzie jeszcze mówiła prawdę) i nie wygląda
też na więcej; przy świetle wieczornem dałbym jej
nawet mniej; przy dziennem, mocno szpakowate skro-
nie i pasmo całkiem siwych włosów na lewym cie-
mieniu wiek zdradzają; pleć ma śniadą, lekko ze-
szpeconą przebytą ospą, ale rysy regularne i w twa-
rzy żadnych zbroceń. Podbródek bujny zaokrąglo-
ny. Czoło inteligentne. Wyraz twarzy zwykły, nie-
co kwaśny—w uśmiechu zaś sympatyczny, trochę ru-
baszny. Głos niezbyt dźwięczny, nieco basem zary-
wa. Oczy duże. Wzrok średni: litery tytułowe dzien-
ników poznaje prawem okiem na odległość 1 metra,
lewem na 1¼ metra; źrenice miernie kurezliwe, co-
kolwiek rozszerzone; pola widzenia nie badałem.

Lewem uchem słyszy zegarek o ¼ m. dalej niż
prawem.

Zapach perfum czuje mocniej lewą dziurką od
nosa.

Czucie bólu w całej lewej połowie ciała widocznie
żywsze niż w prawej.

Rozczuwanie punktów dotknięcia przy estetyzme-
trze Webera mniej więcej normalne, tylko bardzo
niestałe.

Ovarium lewe drażliwe na ucisk.

Puls raczej podniesiony, ale także ciągle zmienny.
Przed posiedzeniem 90—110; po posiedzeniu 88, peł-
ny; podczas silniejszych doświadczeń słabnie, chwi-
lami znika zupełnie. Rozwinięta w 13-ym roku ży-
cia, nie przedstawia żadnych w tym względzie nie-
prawidłowości. Dwa razy poroniła, bez złych na-
stępstw. Odruch kolanowy prawy normalny, lewy
zniesiony.

Hypnoskop na prawej ręce wywołuje trwałe wra-
żenie zimne i nieco przytępia czucie; na lewej to sa-
mo w wyższym stopniu—analgezya (nieczułość na
ból) bez zesztywnienia. Co razem wskazuje na wra-
żliwość hypnotyczną średniego stopnia, większą w le-
wej połowie ciała. Przed burzą miewa zawroty, czu-
je ucisk i przykre drażnienie w lewej połowie głowy,
zwłaszcza w bliźnie, którą nabyła w dzieciństwie (na
lewym ciemieniu, równoległe do szwu strzałkowego).
Ucisk tego punktu sprowadza mrowienie w całej le-
wej połowie ciała. Wrażliwość na metale słaba: cy-
na, cynk i nowe srebro. Sama nosi pierścionek ni-
klowy.

Sila mięśniowa rąk:

przed posiedzeniem:
pr.=40 1=51

po posiedzeniu:
pr.=31 1=49

po magnetyzowaniu prawej ręki:
pr.=65

(Sila kobieca raczej niższa od normalnej). Podczas
posiedzeń czuje wysiłek i ból w okolicy dółka, od le-
wej strony; po ruchach przeciągających ból w mię-
śniach ramienia i przedramienia.

Eusapja nie ma żadnego wykształcenia. Że nie
umie czytać, miałem sposobność sprawdzić, gdy się
biedziła nad odcyfrowaniem wyrazu, którego była
bardzo ciekawa. Listy dyktuje komuś znajomemu
i za one dość zrecznie stylizowane.

Z zawodu jest szwaczka (szyje koszule), a mąż jej
jest maszynista w jednym z teatrów neapolitańskich.
Pierwszy jej mąż umarł na suchoty.

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Norddeutsche Allgemeine Ztg. zamieszcza w części półurzędowej komunikat, wymierzony przeciw artykułom *Hamburger Nachrichten* i *Freisinnige Ztg.*, które wobec ewentualności ponownego odrzucenia przez parlament reformy wojskowej, powtórnie rozwiązanie parlamentu uważały wprowadzić za zgodne formalnie z konstytucją, ale sprzeczne z jej duchem. Organ półurzędowy oświadcza, że konstytucja nie zna żadnych ograniczeń dla rozwiązania parlamentu, oprócz obowiązku wyjednania przez urząd kancelarski zezwolenia na krok ten u cesarza i książąt panujących w reszty, czyli rady związkowej, która jest ich wyobraźni. Chęć nadania ewentualności ponownego rozwiązania parlamentu znamion złamania konstytucji, chociażby tylko moralnego, nazywa *Norddeutsche Allgemeine Ztg.* chęcią tłumaczenia konstytucji w duchu niekorzystnym i nienawistnym dla rządu.

Twierdzenie, że konstytucja nakłada rządowi wężdziła, nieokreślone żadnym wyrazem w jej tekście, jest juredyceznym absurdem, a w danym wypadku tem przewrotniejszym, ponieważ — jak powiada bardzo charakterystycznie organ półurzędowy — najmniej chyba w kwestji wojskowej konstytucja niemiecka byłaby skora do przyznania siły rozstrzygającej orzeczeniom parlamentu niemieckiego i zmuszałaby rządy związkowe do ukorzenia się przed nim. Powoływanie się na zasadę prawa karnego: „*Ne bis in idem*” nie ma tu żadnej podstawy. Rząd ze swojej strony będzie przestrzegał pilnie konstytucji, ale i stanie w poprzek wszelkim usiłovaniom, aby prawa konstytucyjne i ich organy naruszać i podawać w wątpliwość.

Także i *Reichsanzeiger* wystąpił z urzędowym, na cyfrach opartym, odparciem rozmaitych fałszywych twierdzeń, w toku kampanji wyborczej w celach agitacyjnych hojną dłonią rozsiewanych, zwłaszcza przez naczelny organ p. Eugenjusza Richtera, *Freisinnige Ztg.* Prostuje on dziewięć mianowicie punktów, błędnie ze świadomością lub bez niej podawanych. Nie powtarzamy zaprzeczenia urzędowego, gdyż nie rejestrowaliśmy błędnych twierdzeń, nadmienimy tylko, że w razie przyjęcia ustawy wojskowej przez parlament, armja niemiecka, licząca obecnie 3½ milj. ludzi zbrojnych, będzie liczyła ich 4,300,000, a w razie potrzeby ostatecznej 4,548,000 ludzi, czyli o 27,000 mniej, aniżeli w podobnych warunkach postawiona armja francuska.

Liczne grono katolików nadreńskich zamieszczało w *Norddeutsche Allgemeine Ztg.* protest przeciw „demokratyzowaniu centrum katolickiego” przez biorącego w niem przewagę dr. Liebera. Wykazują oni, że centrum z natury i tradycji swojej powinno utrzymywać zawsze charakter zachowawczy. W duchu zachowawczym kierowali nim niegdyś Reichensperger i Mallinerodt, w ostatnim dziesięciu lat niezapo-

mniany Windthorst; zwrot dzisiejszy ku wydobyciu na wierzch żywiołów demokratycznych sprzeciwia się programowi stronnictwa i jego przeznaczeniu. Odezwa oświadcza się przeciw postawie, zajętej przez większość centrum katolickiego w ostatnim parlamencie wobec reformy wojskowej, i żąda, aby wyborem katolickim pozostawiono wolność oświadczenia się za wnioskiem Huenego lub przeciw niemu.

Ważną w teraźniejszych wyborach odgrywa rolę niedawno utworzony związek rolników niemieckich (*Bund der Landwirthe*). Postawił on 95 kandydatur. Jego kandydaci zobowiązali się popierać solidarnie interesy ziemiaństwa, należą oni zresztą do rozmaitych stronnictw politycznych i wiążą się tylko *ad hoc* w powyżej określonym celu. W liczbie ich znajduje się przedewszystkiem 20 kandydatów, którzy nie zaliczając się do innych grup parlamentarnych, wyobrażać pragną jedynie i wyłącznie „związek rolników”. Tu należą: hr. Limburg-Stürm, Ploetz, bar. Zedlitz i landrat Schorlemer z Nissy, syn starego Schorlemera z Alstu. Dalej zalicza się tutaj dziewiętnastu kandydatów, należących do tak zwanego kartelu; między innymi baron Huene, dr. Irmer, Levetzow, prof. Bachhaus. Trzydzieści sześć kandydatur rekrutuje się ze stronnictwa zachowawczego, czterech (ze Szlązka) z centrum, siedem z t. zw. partji państwowej, kilka wreszcie, jak Molla i Rothbart, z frakcji nacjonal-liberalnej. Pewnym jest dotąd wybór zaledwie dwóch kandydatów „związku rolniczego”, a mianowicie pp.: Unruhe w Babimoście i Leuschnera w Eisleben.

Temps paryski powiada z powodu *exposé* hr. Kalnoky'ego:

„Mowa hr. Kalnoky'ego stanowi jedną z najpoważniejszych manifestacji ostatniej doby na rzecz utrzymania i zabezpieczenia pokoju. Dwa w niej ustępy zasługują na szczególną uwagę: odnoszący się do Rosji, tudzież do rozbrojenia. Ostatni punkt zdaje się stawiać dwór wiedeński w zasadniczym kontraście z berlińskim. Polityczne wszakże znaczenie mowy leży przedewszystkiem w wyrażeniu i stanowczem oświadczeniu, że stosunki pomiędzy Wiedniem a Petersburgiem poprawiły się, jakoteż w zaufaniu, z jakiem hr. Kalnoky wyrażał się o pokojowych tendencjach rządu petersburskiego, nie osłabiając ani jednym słowem ścisłości potrójnego przymierza. Ks. Bismark był kiedyś dobrym prorokiem, przewidując, że Austria w przymierzu potrójnem obejmie z czasem rolę przewodniczącą. Hr. Kalnoky usiłuje uczynić Wiedeń, zamiast Berlina, osią wielkiej międzynarodowej maszyny. Mowa jego stanowi ważny zwrot w tym rozwoju. Europa z zadowoleniem przyjmie tę zmianę w stosunkach równowagi dyplomatycznej, może ona bowiem przyczynić się skutecznie do utwierdzenia pokoju świata.”

Br. Z.

Występy trupy russkiej.

X.

Dla urozmaicenia swego repertuaru, artyści trupy russkiej sięgnęli do dzieł klasycznych i wystawili wczoraj tragedję p. t. „*Safo*” niemieckiego autora Franciszka Grillparzera.

Znakomity ten dramaturg, urodzony w r. 1791-ym w Wiedniu, zmarł r. 1872-go tamże. Najpierwszą jego pracą była tragedja p. t. „*Ahnfrau*”, napisana w r. 1816-ym, która mu odrazu zjednała rozgłosne imię. „*Safo*” stworzył Grillparzer w 1819-ym roku. Po niej płodny autor napisał wiele sztuk poważnych, oraz kilka powieści i nowel.

Jakkolwiek „*Safo*” nie należy do wybitniejszych prac zgasłego autora, jednakże posiada tyle wdzięku poetycznego, a obok tego siły dramatycznej i grozy, że nawet przy obecnych prądach realistycznych, wszechwładnie panujących na scenie, może zająć miłośników prawdziwego piękna w sztuce.

Piękną bo też postać z dziejów starożytnej Hellady wskrzesił znakomity dramaturg na scenie.

Safo (ur. około roku 612 w Evesos na wyspie Lesbos) stała się tak głośną poetką, że przez wielu w starożytności była sławiona jako muza dziesiąta, córka Skamandronymosa i Kleidy.

Safo, przybywszy z rodzicami do Mityleny, otrzymała wysokie wykształcenie, a następnie otworzyła szkołę muzyki i poezji, do której gromadziły się liczne uczennice. Gdy potem została wygnaną z Mityleny, poetka udała się do Sycylii, gdzie urokiem swej pieśni podbiła sobie serca wszystkich, a najbardziej młodzieńczego Faona (Phaon), uboższego pieśniarza, którego bogactwo stanowiła piękna postać i lira złotostronna.

Safo, to nie mglista niebios posłanka, to córa bogów, marzycielska i namiętna; w żyłach jej burzy się krew kipiaca... Ujrzała Faona i pokochała go miłością pierwszą, wielką i namiętną.

W akcie I-ym ukazuje się Safo jako wygnanka, powracająca do Mityleny, witana radośnie przez tłumy, ścielące jej drogę kwiatami; na złościm, ubarwionym kwieciami rydwanie, który ciągną jej wielbiciele, stoi Safo, oparta na ramieniu wielbionego Phaona; oboje trzymają złociste liry w ręku. Po odejściu tłumy, młodzieniec przysięga wieczną miłość boskiej swej kochance. Ale przysięga ta wkrótce w niwecz się obraca, bo oto w następnym akcie Phaon, nasyćwszy się wdziękami kochanki, uczuwa dziwny jakiś żal i tęsknotę, którą dopiero rozprasza widok jednej z niewolnic Saphony, młodzieńkiej a pięknej jak zorza Melity, a przytem dziwnie smutnej i tęskniacej.

Dziewczę zwierza się młodzianowi, że jako sierota, wywieziona dzieckiem z rodzinnego kraju, nie zaznała nigdy pieczy macierzyńskiej, a chociaż jej pani jest dla niej czułą i dobrą, to jednakże wobec Saphony jest tylko niewolnicą.

Dzieci nie ma; przed 8-iu laty przybrała sierotę dziesięcioletnią, którą w r. b. wydała za mąż.

Przedstawień publicznych nie daje, a i prywatne tylko przez pośrednictwo przyjaciół, nie często, gdyż ją męczą. Honorarium nie wyznacza i interesowaną nie jest.

Gdy dotknięcie ręki osób, które ją prosiły, sprawia jej przykrość, wymawia się od doświadczeń, gdyż wie, że się nie udadza.

Nie udają się one również, gdy jest chorą lub zirytowana. Mówiła, że czasem, gdy jest złą na kogo, chciałabym mu wypłacić jedną z tych sztuk, jakie się dzieją podczas posiedzeń, ale to jej się nie udaje. Musi być do nich spokojnie nastrojona i mieć pomoc równie spokojnie usposobionych uczestników. Zwykle niedyspozycja także przeszkadza i to właśnie było powodem opóźnienia przyjazdu.

O ważniejszych doświadczeniach nie pamięta i żadnych objaśnień dać nie umie.

Psychicznie natura wrażliwa, popędliwa, w poglądach trzeźwa, z silną wolą, stanowczą i upartą, mało idealna, nie marzycielska, szczerza w okazywaniu sympatii i antypatii, nie kokietka, ambitna i mściwa.

Napadów hysterji i w ogóle żadnej choroby nerwowej nie przechodziła.

Takim jest w grubych zarysach, o ile je pochwycić zdołałem, portret psycho medyczny tej małej figurki, która w różnych krajach Europy zdołała już zbłędować poglądy naukowe kilkunastu przyrodników, filozofów i lekarzy.

VII.

Nazajutrz, przy następnem posiedzeniu, ja kontrolowałem lewą rękę i nogę Eusapij, prawą zaś dr. Soulier, autor dzieła o „*Heraklicie*” *). Oprócz kilkakrotnych lewitacyj, które fotografia pochwyciła,

*) E. Soulier. *Saggi di filosofia ante-socratica, Eraclico Efestio. Roma 1885.*

i innych już wzmiankowanych objawów, mieliśmy następujące:

Przed posiedzeniem ustawiłem sam ciężkie pianino pod ścianą, odwróciwszy je do muru klawiaturą i przysunawszy tak, że bez odsunięcia całego pianina, klapy od klawiatury nie było można otworzyć.

Pianino stało o 2—3 metrów od naszego stolika.

Po kilku wstępnych objawach, stolik dżemni zwróci obraca się i zbliża do pianina w ten sposób, że Eusapija i kilka blizkich jej osób, ciągle trzymając się za ręce, stanęli plecami do pianina w niewielkiej od niego odległości. Wówczas pianino nagle odsuwa się od ściany i zwracając jednym bokiem ku nam, dojeżdża do naszych pleców i pcha nas wszystkich na środek pokoju. Odwróciłem głowę (naturalnie nie przerywając łańcucha i całym prawym bokiem czując Eusapiję przy sobie) i wtedy, dzięki odbłyśkowi światła, który z okna padał na politurowane załomy pianina, mogłem widzieć klapy, otwierając się i zamykając kilkakrotnie. Ręki żadnej nie widziałem. Na żądanie odezwały się akordy, widocznie nieumiejętną ręką zagrane (Eusapija grać nie umie), w basie i wiolinie współcześnie. Počem stolik zaczął zdradzać chęć przeniesienia się w inny kąt pokoju (ciemniejszy). Widząc to, chcieliśmy unieść go rękami we wskazanym kierunku, ale w tej chwili stół z gniewem (proszę się nie śmiać) uderzył dwa razy, stanął dęba na dwóch nogach i na podobieństwo konia cyrkowego lekko dotykany naszymi palcami zaczął maszerować ku drzwiom, tu opadł i w tej chwili uczulem nad moją głową jakieś wielkie pudło, jak się pokazało po sprawdzeniu futerał od aparatu fotograficznego, pozostawiony przez p. Bakalowicza w drugim rogu pokoju, w odległości 5—6 metrów. Za chwilę tamburino podniosło się z wielkiego jadalnego stołu w powietrze, dzwięczało i bebnioło parę minut, jakby nad stołem dość wysoko, a następnie nad naszymi głowami przeniosło się na stół. Dzięki szparze świetlanej pod przeciwnymi

drzwiami widziałem cień jego w powietrzu. Następnie również dzięki owej szczelinie światła, zobaczyłem prawą rękę Eusapij uniesioną, wraz z trzymającą ją ciagle ręką sąsiada, w kierunku środka pokoju, a mianowicie wielkiego jadalnego stołu, na kilkanaście osób; gdy Eusapija z oznakami bólu i wysiłku ręką tą wstrząsnęła, stół ruszył się z miejsca i z hałasem zrobił krok ku nam; za drugim wstrząśnięciem przyciągającym rękę — drugi krok, trzeci i nareszcie uczulem, że mi się pod sam bok podsunął, uderzwszy mnie lekko brzegiem blatu.

Na żądanie, ołówek leżący na środku stolika nakreślił kilka słów na przygotowanej przy nim ówiarce papieru (zamiast pisma którego żądałem), počem papier ten został włożony między głowę moją i Eusapij, a dwie ręce zbliżyły je do siebie tak, że papier mógł się między nimi utrzymać.

Stół zapukał siedem razy, co znaczyło: *Luce!* (światła!) przy którym ów papier znaleziono jeszcze między naszymi głowami; pianino zataczone ku środkowi pokoju, a stół podsunęty pod nasz stół.

Pomijam czwarte posiedzenie, jako mniej ważne i w części już uwzględnione przy pierwszym, a z piątego przytoczę tylko następujące zjawisko:

Na żądanie, nad naszymi głowami zaczęły się ukazywać światełka, bardzo wyraźne i do robaczek świętojańskich podobne. Te, które ja widziałem (wszystkich widzieć nie mogłem, bo szybko znikwały), miały barwę złotą, wybiegały jakby z nad głowy medium, szły w linii prostej ku środkowi pokoju, następnie zataczały łuk podobny do esów nakreślonych na papierze, lub do litery O niedbale narysowanej, okręcały się w miejscu i znikwały. Widziałem trzy takie światełka w całym ich przebiegu.

Światełka te nie mogły być wywołane za pomocą fosfor, nie były też podobne do iskier, lecz raczej do kulek złotych, błyszczących, ale nie jaskrawych.

(D. c. n.)

Juljan Ochowicz.

Zbliżenie się serc młodocianych szybko postępuje, młodzieniec daje Melicie różę, którą ta przyrzeka zachować wiecznie, a gdy w upojeniu nadziemskim Phaon składa na cudnych licach pocałunek, wchodzi Sapho, drżąca z oburzenia i zazdrości. Odtąd w sercu jej zagościł niepokój i zemsta, która potęguje się coraz bardziej, gdy na twarzy smutnej dotąd niewolnicy dojrzała błyski szczęścia, a w ubrań pewną zalotność, każe jej więc zmienić szatę i odrzucić różę tkwiącą w gorsecie. Tego ostatniego rozkazu niewolnica spełnić nie chce, szalona z zazdrości władczyni rzuca się na nią ze sztyletem, ale oto wpada Phaon i broni ukochanej.

Świetnie i głęboko przeprowadza autor walkę tej zranionej duszy, która cierpi podwójnie, bo Melitę Sapho kocha jak córkę, a tu fatalizm chce, żeby była jej rywalką... Ostatecznie, wydaje staremu niewolnikowi Ramnesowi polecenie, aby wywiózł niewolnicę, a gdy ten przystępuje do spełnienia rozkazu, zjawia się Phaon, wyrzuca z rąk starca Melitę i ucieka z nią łódka. Robi się alarm w całej Mitylenie, na rozkaz Sapho ścigają zbiegów i wkrótce przyprowadzają ich przed oblicze poetki. Lud domaga się sądu nad niemi... Phaon śmiało stawia im czoło i do Sapho przemawia nie jak do dawnej kochanki, lecz jak do wielkiej posłanki potężnych bogów. Sapho odchodzi milcząca, ale niezadługo wraca już jako dawna nieśmiertelna Sapho, w złocistym wieńcu na skroniach, w szkarłatnej szacie i z lirą w ręku.

Przepięknym, pełnym poetycznych zwrotów językiem, przemawia wieszczka do nieśmiertelnych bogów, w błękit nieba zapatrzona. Błaga ich o przebaczenie, że uniesiona miłością ziemską, raz jeden pokochała śmiertelnika, który wszakże nie zrozumiał jej serca... Potem zbliża się do zakochanej pary ze słowami przebaczenia, przytula ją do swego łona, a następnie wobec zdumionego ludu wchodzi na wierzchołek skały i rzucając słowa pożegnania zebranym, spada w otchłań.

Jak pięknym i poetycznym był początek sztuki, tak też poetycznym obok grozy dramatycznej jest jej zakończenie, a piękna i melodyjna muzyka A. F. Arusa podnosi urok poetyczny tego dzieła, które w wykonawcach wczorajszych znalazło sumiennych przedstawicieli.

P. Jermolowa odtwarzała postać tytułową z godną uznania starannością i w dykcji wyborowej i w ruchach swobodnych a estetycznych; najlepiej zaś wyszły w grze artystki sceny silnie dramatyczne. Pan Bagrow jako Faon wyglądał bardzo korzystnie, grał niektóre ustępy roli wcale dobrze, ale zbyt i monotonne forsowanie głosu odbiło się niekorzystnie w ostatnich scenach, gdzie w głosie artysty wyraźne było zmęczenie. P. Panowa dobrze wykonała rolę Melity, jako też p. Jermolowa-Kreżetowa małą rolę niewolnicy. P. Lewicki przedstawił się arcy-stylowo w roli starego niewolnika Ramnesa.

Reżyserja sztuki zasługuje na pochlebną wzmiankę.

World's Fair.

Luźne notatki z wystawy.

(Sprawozdanie specjalne Kurj. Warsz.)

Chicago, d. 22-go maja.

Piąty dzień kongresu kobiet.

Sale zapelnione. Roztrząsano sprawy religijne, polityczne, gospodarskie i wychowawcze.

Najwięcej zajmujące posiedzenia odbyły się w wielkich salach Kolumba i Waszyngtona.

Serję odczytów zaczęła pani Nico Beck Meyer z Danji pracą „O wojnie kobiet o pokój”. Żąda ona, aby kobiety użyły swojego wpływu dla poparcia idei polubownego załatwiania sporów międzynarodowych, i sądzi, że Stanom Zjednoczonym przypadnie niebawem rola arbitra i promotora tej idei.

Poparła ją Amanda Deyo z Pensylwanji i postawiła wniosek, aby podano petycję w tym względzie do komisji międzynarodowego kongresu ligi pokojowej, który ma odbyć się tutaj w sierpniu. Wniosek ten przyjęto oklaskami.

Z innych odczytów zaznaczenia są godne:

Pani M. French-Seldom, członek londyńskiego Tow. geograficznego: „Kobieta jako eksplorator”.

Nelli Noris z Oregonu: „O ceramice”. Prelegentka zaznacza, iż 25,000 kobiet zajmuje się tą sztuką w Stanach Zjedn.

Pani Ernest Hart z Anglii: „Ognisko domowe przede wszystkim”. Odczyt ten traktował głównie o pracy domowej kobiet irlandzkich.

Następnie miała przemawiać na ten sam temat Helena F. Goesmann z Massachusetts, ponieważ jednak była nieobecna, pani Dawis, prezydentka sekcji, podjęła się odczytania nadesłanego utworu. Stanowił on prawdziwą niespodzianką dla słuchaczek.

Zamiast bowiem wynosić pod niebiosa kwalifikacje kobiet do wszystkich sztuk, nauk i rzemiosł, zamiast żądać dla swojej płci więcej praw i przywilejów i nazywać ją

niewolnicą i poniżoną, przedstawiła p. G. kobietę jako kapłankę domowego ołtarza, czuwającą nad nim z miłością i dobrocią w sercu, starannie przygotowującą dzieci do obowiązków w dalszym życiu.

„Oto sfera, dla której Bóg stworzył kobietę.”

Dalej cytuje autorka zdania kilku mędrców dla dowiedzenia, że prawdziwą misją kobiety jest stworzenie ogniska domowego, prawdziwym jej darem macierzyństwo, prawdziwym zawodem—szkoła, wychowanie dzieci.

„Na płótnie i z marmuru wykonali mężczyźni dzieła, stanowiące najwyższe pojęcie sztuki. Kobiety Boski sztuki leży głębiej. Jej płótnem i marmurem są nowe pokolenia, które Bóg wiecznie na świat zsyła, a których każda jednostka jest więcej warta, niż wszystkie rzeźby i malowidła. Jej pracownią powinien być pokój szkolny i każde miejsce, w którym znajdzie choćby chwilową sposobność zbliżenia duszy ludzkiej ku Bóstwu. Ta, która odpycha ten zaszczyt, jest tem mniej kobietą, im więcej walczy przeciwko świętemu posłannictwu swojemu.

„Nie zapominajmy, że dobrze urządzone rodziny podnoszą i uszlachetniają państwa.”

Pani Dawis, skończywszy czytać, uczyniła ironiczną uwagę: „Chciałabym—rzekła—aby autorka była tu obecną, sama czytała swoją pracę i pozwoliła nam wszczać na ten temat dyskusję!”

Śmiech i oklaski zagłuszyły te słowa.

Wzniosła pracę pani G. wyśmiano!...

Nellie Bayley z Chicago: „Metody wychowania dzieci”. Helena J. Forster: „Wpływ imigracji na towarzystwa wstrzemięźliwości”.

Prelegentka twierdzi, że główną przeszkodą w ustaleniu praw, zabraniających sprzedaży trunków alkoholycznych, stanowi nieustanny napływ cudzoziemców, którzy nie chcą, szczególnie Niemcy, pozbyć się używania piwa i wódki, stając się zaś po czterech latach pobytu w Stan. Zjedn. obywatelami amerykańskimi, wotują przeciwko prawom prohibicyjnym. Żąda więc, aby termin przebywania na ziemi amerykańskiej, nadający cudzoziemcom prawa obywatelskie, przedłużono do lat 10-iu.

Z innych licznych odczytów pozwolę sobie jeszcze tylko przytoczyć zdanie jednej z najzapaleńszych reformatorek kobiet, panny Z. B. Anthony z Nowego Jorku, o której, zdaje się, że wspominałem w poprzednich listach.

Biorąc udział w dyskusji, wywołanej odczytem Marji E. Kenny, zatytułowanym: „Kobiety unie robotnicze w Ameryce”, wyraża się w ten sposób o małżeństwie:

„Małżeństwo, to wiekuiste panaceum, które świat zawsze narzuca każdej ubogiej dziewczynie, uskarżającej się na ciężką robotę i małą płacę. Co jednak znaczy ono w pojęciu praw istniejących? Oto poprostu, jeżeli nie podobna ci się praca i płaca, którą ofiaruje ci kapitalista, musisz związać się na całe życie z bylejakim mężczyzną za cenę mieszkania i pożywienia! (głośnie oklaski).

Wieczorne posiedzenia poświęcono głównie polityce i sprawom społecznym. Przemawiało kobiet kilka, jak np. Józefa Humpal-Zeman z Pragi, Helena J. Forster z Waszyngtonu, Laura M. Johns z Kansas, gwiazdą jednak tego wieczoru była p. Helena Modrzejewska, której wspaniała mowa o kobietach wywołała zapal ogromny. Dzienniki tutejsze wyrażają się, że widok artystki w czasie jej mowy natchnionej był godnym pędzla największego w świecie artysty.

Szósty, ostatni dzień kongresu.

Powodzenie ogromne. Masy kobiet gniotły się poprostu w salach, pragnąc uczestniczyć przynajmniej w ostatnich posiedzeniach. Załamała się nawet drewniana posadzka przedsiionka, w którym tłumy oczekiwały na otwarcie drzwi sali Waszyngtona. Przeszło sto kobiet wpadło w otwór 8 stóp głęboki. Szczęściem, obyło się bez wypadków śmiertelnych. Kilka tylko kobiet zostało mniej lub więcej pokaleczonych.

Program dnia tego różnił się od poprzednich tem, że nie był tak obszerny. Głównie zawierał on także sprawy społeczne, religijne i politykę.

Na ranem posiedzeniu jeszcze raz podniesiono sprawę ubrań kobiecych.

Alicja Timmons Toomey wystąpiła pierwsza z odczytem, zatytułowanym „Etyka ubioru”, domagając się natychmiastowego rozstrzygnięcia tej sprawy.

Usiłowania jej poparły panie: Helena M. Hayes z Massachusetts odczytem „O ubraniu kobiecym ze stanowiska socjologii” i wiehrabina Harberton z Anglii odczytem „O konieczności reformy ubioru”.

Wiele kobiet przyjęło udział w dyskusji a raczej w potakiwaniu mowcom, gdyż wszystkie były jednego zdania: zupełnej reformy dotychczasowego ubioru, choć wszystkie wystąpiły, prócz dwóch czy trzech, w najpiękniejszych swoich i najmodniejszych sukniach z trenami. Ma się rozumieć, że do stanowczej rezolucji nie doszło.

Anna Nathan Meyer z Nowego Jorku przeczytała wypracowanie swoje, zatytułowane: „Stanowisko kobiet w literaturze”. Podniosła ona wysoko zasługi i talent kobiet, wróćąc im, że, gdy emancypacja ich będzie zupełną, zdolają one stworzyć takie arcydzieła, jakie stworzyli Dante lub Szekspir.

Prawdziwszą i umiarkowaną pracę nadesłała z Anglii Alicja Wellington Rollins. Oto krótki ustęp:

„Gdy kobieta stara się odmalować ideał kobiety—błądzi fatalnie.

„Umie ona pisać cudowne listy, piękne poezje, gdy jednak napisze powieść, znajdujemy w niej ciekawy objaw psychologiczny. Oto mężczyzna zna kobietę lepiej, niż kobieta sama siebie, przytem kobieta nie zna mężczyzny tak, jak on zna samego siebie, a nawet nie lepiej, jak kobieta—kobietę.

Franciszka E. Harper, mulatka, której matka była niewolnicą, przeczytała piękną rozprawę „O przyszłości politycznej kobiet”. Niezupełnie wierzy ona w wielkość tej myśli, twierdząc, że kobieta ma wiele innych, ważniejszych obowiązków do spełnienia.

„Świat nie potrzebuje więcej głoszących, lecz lepiej głoszących. Potrzebuje wyrobienia charakteru narodowego, a wyrobić charakter jest rzeczą kobiety.

„...Podniesienie lub upadek narodów zależne są od podniesienia lub upadku kobiet. Jaki wpływ może wywrzeć na kobiety nadanie im praw politycznych? Nie wiem, wiem jednak, że potrzeba nam bardzo uszlachetnienia ognisk domowych (home), dobrych matek i dobrych ojców, którzy oddaliby życie za pomyślność narodu. Wrodzona miłość kobieca ma wiele rzeczy do czynienia lepszych, niż domaganie się o reformy.

„Wolałabym umrzeć, wstydem byłoby dla mnie życie, gdybym ośmieliła się zapewnić moje towarzyski, iż gdy kobiety będą w rządzie—wszystko na świecie będzie miłością.”

I ten odczyt nie znalazł uznania.

Józefa Humpal-Zeman z Pragi przemawiała nader zajmująco i wymownie „O wychowaniu w Czechach”, po niej zaś Marja Dana Hicks „O stosunku sztuk pięknych do wychowania”.

Na wieczornych posiedzeniach roztrząsano w dalszym ciągu kwestje polityczne. Tytuły i treść wypowiedzianych mów pomijam, gdyż były one prawie powtórzeniem poranionych.

Ostatni mowca kongresu, Rachela Foster Avery, mowę swoją, w której o współdziałaniu mężczyzn w postępie świata, jako o rzeczy podrzędnej, nie wspomniała wcale, zakończyła temi słowy:

„Dla połączonych usiłowań kobiet całego świata nie będzie rzeczy niedostępnej. Co kobiety zdziałały niniejszym kongresem—zobaczmy. W przeciągu tego tygodnia przyszłuchiwaliśmy się odgłosom działalności kobiet na całej linii postępu i nauczyliśmy się wiele...”

Komitet międzynarodowego kongresu kobiet wydał w sobotę (ostatni dzień posiedzeń) wspaniałe śniadanie dla delegatek zamiejscowych. Śniadanie to odbyło się w hotelu Richelieu. Na liście zaproszonych spotykamy nazwisko dra Teresy Ciszkieviczowej.

Wczoraj, w niedzielę, urządziły delegatki towarzystw religijnych uroczyste nabożeństwo w sali Waszyngtona. Nabożeństwo odprawiły kobiety przy dźwiękach hymnów, skomponowanych i wykonanych przez kobiety. Nabożeństwa słuchały także tylko kobiety.

Przed kilku tygodniami opuścił Paderewski Amerykę, wywołując przeszło 150,000 dolarów. Przed trzema zaś laty pierwszy jego koncert w Londynie dał mu zysku—50 dolarów!

W przeciągu 20-tu dni b. m. zwiedziło wystawę za płatnemi biletami 579.270 osób.

Przybyła tu księżniczka Marja Eulalja, ciotka króla hiszpańskiego. Przyjęto ją z królewskimi honorami.

Dziś zaczyna się w gmachu instytutu sztuk pięknych międzynarodowy kongres prasy.

Dyrektorowie wystawy myślą o oszczędnościach, lista bowiem płacy urzędników, dozorców i robotników wynosiła w kwietniu pół miliona dolarów.

Jak wiadomo, H. Modrzejewska ma posiadłość ziemską w St. Zjedn. Obecnie przybywa jej kolega z zawodu. Aleksander Salvini zakupił bowiem także wielką posiadłość w dolinie San Fernando, 20 mil od Los Angeles, Kalifornja.

Jednem z najciekawszych dziwów na wystawie, a raczej na aneksie jej: Midway Plaisance, będzie ogromny młyn djabelski, budowany obecnie; 3/4 roboty już ukończono i przedsiębiorcy spodziewają się puścić go w ruch dnia 15-go czerwca.

Olbrzym ten posiada koła o 275 stopach średnicy! Po między temi kołami wisieć będzie na osiach 36 wagonów, z których każdy pomieści 50-iu pasażerów. Oś, na której koła osadzone, jest wykuta ze stali i waży 70 tonn. Stal i żelazo, użyte do całej tej budowy, waży 4300 tonn. Do obracania młyna użyte będą maszyny parowe o sile 500 koni. Koszty budowy wynoszą 400,000 dol.

Młyn ten jest prawdziwym arcydziełem sztuki inżynierskiej

Jakże mizernie wyglądałyby przy nim nasze malutkie, trzeszczące, niezgrabne, choć tak wesołe, młyny ujazdowskie! (podobno obecnie mokotowskie).

Stefan Barszczewski.

Od administracji.

Z powodu kończącego się kwartału, uprzejmie prosimy szan. prenumeratorów o wczesne nadsyłanie przedpłaty na kwartał następny, od tego bowiem zależy regularny odbiór naszego pisma. Dla uniknięcia nieporozumień uprzedzamy szan. prenumeratorów miejscowych „Kurjera”, iż przedpłata na ręce roznościcieli może być wnoszona jedynie za kwilem sznurkowym, pieczęcią administracji opatrzonym, w przeciwnym bowiem razie za wpływ pieniędzy odpowiadać nie możemy. Wszelkie listy pieniężne i korespondencje, dotyczące się prenumeraty lub ogłoszeń, winny być adresowane wprost do ADMINISTRACJI „KURJERA WARSZAWSKIEGO”.

Wiadomości bieżące.

W *Praw. wiestn.* czytamy: Wskutek najpodważliwszego raportu p. ministra oświaty nastąpiła decyzja Najwyższa w sprawie przeniesienia istniejącej we Włocławku szkoły realnej do Kalisza na początku roku szkolnego 1893—1894-go. Przeniesienie to objaśnia się tem, że wszystkie trzy szkoły realne warszawskiego okręgu naukowego: warszawska, włocławska i łowicka znajdują się w gubernji warszawskiej, w pozostałych zaś gubernjach Królestwa Polskiego niema wcale szkół tego typu. Taki nierównomierny podział wzmiankowanych szkół okazał się nieodpowiednim dla potrzeb ludności miejscowej, ponieważ z jednej strony liczba uczniów w dwóch ostatnich szkołach nie dosięgała ustanowionej normy, a we Włocławku nawet wciąż się zmniejszała, z drugiej znowu — w pozostałych gubernjach, skutkiem znacznego rozwoju przemysłu fabrycznego, zwłaszcza zaś w gubernji kaliskiej, dawał się dotkliwie czuć brak szkoły tego właśnie typu.

W *Petersb. wiad.* znajdujemy następującą notatkę: „Dziś, d. 7-go b. m., w izbie sądowej petersburskiej wyznaczona była sprawa, wypływająca ze skargi apelacyjnej prokuratora kolegium rzymskokatolickiego rz. r. st. Korolewa na wyrok sądu okręgowego petersburskiego, skazujący go na zamknięcie w więzieniu na 4 miesiące za oszczerstwo. Po otwarciu posiedzenia obrońca Korolewa, adw. przys. Bobryszew-Puszkina, poruszył kwestję pogodzenia się stron. Ze strony skarżącego, p. Szklarewicz, adw. przys. Karabczewski oświadczył, że mocodawca jego znalazł zupełną satysfakcję w wyroku sądu okręgowego i gotów cofnąć sprawę, jeżeli p. Korolew złoży 500 rs. na cele dobroczynne. Żądana suma była natychmiast złożona przez p. Korolewa i sprawę umorzono.”

W jednym z sądów okręgu tyfliskiego wynikła bardzo ciekawa kwestja, rozstrzygnięta obecnie przez senat, jak o tem pisze *Gazeta sądowa*. W sądzie okręgowym było wydane rozporządzenie, aby po rozpoczęciu posiedzenia drzwi do sali sądowej były zamykane i publiczność nie była wpuszczana, dopóki sąd nie przejdzie do sali narad. Zdarzyło się, że obrońca interesu w skarb, spóźniwszy się o kilka minut, zastał drzwi zamknięte i potem dowiedział się, że z powodu jego nieobecności sąd sprawę umorzył. Izba sądowa na skutek odwołania się od decyzji sądu okręgowego pozostawiła skargę bez skutku. Senat zaś decyzję izby uchylił z powodu pogwałcenia przez sąd kardynalnej zasady jawności posiedzeń sądowych, zawartej w art. 153-im org. wł. sąd., 131324-ty ust. post. cyw.

Praw. wiestn. zamieszcza rozporządzenie o zatwierdzeniu etatu zreformowanego instytutu agronomicznego i leśnego w Nowej-Aleksandrii. Etat ów wynosi rocznie 132,970 rs., które asygnowane będą od d. 13-go stycznia 1894-go r. Szczegółowe pozycje etatu ogłoszone zostały w urze 70-ym *Zbioru praw i rozp. rząd.* Jednocześnie ogłoszono przepisy, dotyczące praw osób kończących instytut. Tekst urzędowy wzmiankowanego rozporządzenia jest następujący: „Na przyszłość aż do czasu rozstrzygnięcia kwestji o prawach służbowych, związanych z ukończeniem kursu w zakładach naukowych, osoby, otrzymujące w instytucie tytuł agronoma lub leśnika pierwszej klasy, przy wstąpieniu do służby rządowej na posady techników odpowiedzialnej specjalności, korzystają z wszelkich praw i przywilejów osób,

posiadających dyplomy 1-ej klasy od komisji egzaminacyjnych przy uniwersytetach Cesarskich; osoby zaś, którym instytut przyznał tytuł agronoma lub leśnika 2-ej klasy, korzystają z praw i przywilejów osób, posiadających dyplomy uniwersyteckie 2-ej klasy; wreszcie osoby, zajmujące posady nauczycielskie w szkołach specjalnych i przemysłowych, korzystają z praw, jakie im zapewniają ustawy danych zakładów naukowych. Według nowej ustawy instytutu, kurs w nim trwać będzie 4 lata. Wykład przedmiotów teoretycznych w instytucie rozpoczyna się d. 13-go września i kończy się 13-go kwietnia. Czas od d. 13 kwietnia do 27-go maja przeznaczają na egzaminy, które nie mogą trwać dłużej jak 4 tygodnie. Zajęcia praktyczne odbywają się w ciągu lata do d. 13-go sierpnia. Wakacje trwają od d. 13-go sierpnia do 13-go września i od 18-go grudnia do 19-go stycznia. Przedmioty wykładane w instytucie są następujące: 1) literatura ruska, 2) języki nowożytne (francuski i niemiecki), 3) fizyka z meteorologią; 4) chemia, 5) botanika, 6) fizjologia roślin z nauką o mikroorganizmach, 7) zoologia, 8) zoologia stosowana, 9) mineralogia z geologią, 10) nauka o rodzajach gleby, 11) niższa geodazja, 12) zasady ekonomji politycznej i statystyka: rolnicza i leśna, 13) sztuka budownictwa i inżynierska odpowiednio do potrzeb rolnictwa i gospodarstwa leśnego, 14) prawo, 15) rolnictwo, 16) leśnictwo i 17) technologja. Oprócz tych ogólnych przedmiotów dla obojga oddziałów, na każdym oddziale wykładane będą przedmioty specjalne, a mianowicie: a) na wydziale rolniczym: 1) rolnictwo traktowane specjalnie, 2) analiza chemiczna do celów rolniczych, 3) zootechnika ogólna i specjalna, 4) fizjologia zwierząt, 5) weterynaria, 6) ekonomja rolnicza, 7) maszyny i narzędzia rolnicze, 8) prawodawstwo z uwzględnieniem potrzeb rolnictwa i b) na wydziale leśnym: 1) dendrologja, 2) taksacja leśna, 3) urządzenie lasów, 4) użytkowanie lasów; 5) prawo leśne i zarządzanie lasami. Przy instytucie znajdują się: biblioteka, laboratorja, gabinety z kolekcjami naukowymi, folwark doświadczalny, ogród z oranżerjami i szkółkami oraz inne środki pomocnicze. Egzaminy odbywają się przed komisjami egzaminacyjnymi, złożonymi z delegatów ministerjum oświaty.”

Główny zarząd stadnin państwowych ogłasza w *Praw. wiestn.* następujący okólnik: Wobec przedsięwziętych w r. z. środków celem przyspieszenia wydawnictwa kalendarzy wyścigowych, które powinny zawierać wiadomości o urodzonych w Rosji i przywiezionych z zagranicy koniach pełnej krwi i które mają na przyszłość wychodzić najpóźniej w pierwszych dniach grudnia st. st. każdego roku, uważam za konieczne ustanowiony na mojej okólnika głównego zarządu stadnin z r. 1881-go za nr. 34 termin dostarczania wiadomości o koniach pełnej krwi (31-go grudnia st. st.) zmienić na d. 13-ty września i w ten sposób postanowić na przyszłość przepis następujący: „Wszyscy prywatni hodowcy i właściciele koni proszeni są o dostarczanie co rocznie, najpóźniej d. 13-go sierpnia do głównego zarządu na ustanowionej formy blankietach drukowanych wiadomości o urodzonych źrebciach czystej krwi z oznaczeniem ich cech, tudzież wiadomości o przywiezionych z zagranicy koniach w celu umieszczenia tych wiadomości w ogłaszanych corocznie kalendarzach wyścigowych. Nie ogłoszone w ten sposób źrebci nie będą pomieszczane w „księdze hodowli koni pełnej krwi oraz koni, które biegały w Rosji” (*Stud-book*) i nie będą uważane za konie pełnej krwi.” Ogłaszając o tem do wiadomości publicznej, zalecam podwładnym mi organom zakomunikować niniejsze rozporządzenie osobom, posiadającym konie czystej krwi.

Według informacji korespondenta petersburskiego *Gazety losowań*, niebawem wyznaczona zostanie specjalna komisja z udziałem rzeczoznawców, celem zbadania kwestji waluty obiegowej. W tym celu zbierany jest możliwie obszerny materiał statystyczny.

Gazeta losowań donosi, iż tutejsze domy handlowe, utrzymujące stosunki finansowe z zagranicą, okólnikowo wezwane zostały do przedstawienia kanotorowi Banku państwa szczegółowych informacji, z jakimi pracują firmami, jakich używają kredytów i w jakich rozmiarach korzystają z tych kredytów.

Z Petersburga donoszą nam, iż projekt prawa o odpowiedzialności właścicieli zakładów przemysłowych za kalectwo i śmierć robotników, złożony przez pełnomocników 3-go zjazdu górniczego w Warszawie, nie uzyskał w radzie państwa aprobaty.

Zarząd okręgu komunikacyjnego warszawskiego polecił zebranie szczegółowych danych co do warunków ochronnych nad brzegami Wisły, Narwi i Pilicy, potrzebujących naprawy, na który to cel wyjednany ma być specjalny fundusz.

Na ułożenie drugiej linji szyn na odnodze brzesko-chełmskiej kolei warszawsko-terespolskiej — pisze

Warsz. Dzienn. — potrzeba będzie około 2,200,000 rs. Ułożenie drugiej linji uznane zostało za szczególnie ważne, tak, że robotę tę zamierzono, o ile możliwości, uskutecznić jeszcze w r. b. Koszt budowy odnogi od stacji Orany kolei petersbursko-warszawskiej do miasteczka Olity wyniesie 600,000 rs.

Celem zapobieżenia nieszczęśliwym wypadkom, jakie mogłyby zająć wskutek odpadania tynku i gipsów, p. oberpoliemajster poleca w *Gaz. polic.* pp. komisarzom zobowiązać właścicieli domów, ażeby, korzystając z sezonu budowlanego, zarządzili skrupulatne zrewidowanie przez techników otynkowań i gipsów na ich nieruchomościach i ażeby, gdzie okaże się potrzeba, niezwłocznie przystąpili do reparacji.

Wyplaty należności za listy zastawne Towarzystwa kredytowego m. Warszawy, wylosowane w d. 2 i 3-im czerwca r. b., dopełniane będą w kasie Towarzystwa, poczynając od dnia 1-go października 1893-go r. Przy listach przedstawionych do realizacji zwracane być winny kupony. Przy listach serii I-ej kuponów 14; serii II-ej kuponów 19, z 7-in kuponami mają być zwracane listy serii III-ej, do listów serii IV-ej należy dołączać 17 kuponów; do V-ej serii 7 kuponów, wreszcie przy listach ostatniej, to jest VI-ej serii ma się znajdować kuponów 17. Wartość nominalna brakujących kuponów potrąconą będzie z należności za listy. W razie żądania zapłata za wylosowane listy może nastąpić przed d. 1-ym października za potrąceniem dyskonta w stosunku 3%.

Wskutek zażaleń, wniesionych przez członka Towarzystwa opieki nad zwierzętami, p. Ignacego Sowińskiego, Franciszek Wielogórski za użycie do pracy poranionego konia wyrokiem sędziego I-go rewiru m. Warszawy skazany został na karę pieniężną w kwocie 3 rs. lub dwa dni aresztu; Chaim Berkowicz za przeladowanie konia wyrokiem sędziego II-go rewiru m. Warszawy skazany na karę pieniężną w kwocie 2 rs. lub jeden dzień aresztu; Lejzor Rozenberg za przeladowanie konia na karę pieniężną w ilości 3 rs., ewentualnie na jeden dzień aresztu. Wskutek sporządzonych przez opiekuna cyrkulowego, p. B. Ginejkę, protokołów za użycie do pracy ślepych koni w pojedyncze skazani zostali następujący właściciele dorożek: Saniewski wyrokiem sędziego pokoju na karę pieniężną w kwocie 6 rs., Brinken na karę w kwocie 10 rs.

Posiedzenie zarządu Towarzystwa warszawskiego dobroczynności odbędzie się d. 12-go b. m. (poniedziałek), o godzinie 5½ po południu.

Z powodu przyboru wody w Wiśle, tudzież zalania Saskiej Kępy, w dniu jutrzejszym kursowanie parostatków do tej miejscowości będzie przerwane.

W dniu wczorajszym przyjechał do Warszawy: tymczasowo zarządzający instytutem gospodarstwa wiejskiego i leśnego rz. r. st. Dokuczejew; wyjechał zaś prezes sądu okręgowego łomżyńskiego rz. r. st. Wergus do Łomży.

Naczelnik okręgu żandarmerijnego warszawskiego, jenerał-lejtnant Brok, w dniu dzisiejszym koleją terespolską wyjechał na objazd.

Wspomnienie pośmiertne.
Zmarły temi dniami s. p. Kajetan Dzierżanowski należał do wybitnych archiwariuszów bieżącego wieku i, mimo późniejszych lat, prawie do chwili ostatnich pióra z rąk nie wypuszczał. Do zgonu nie używał szkieł, pomimo to najdawniejsze księgi dudkowe z dziwną biegłością odczytywał, przekazując ich treść dzisiejszym pokoleniom.

Urodzony pod Łomżą na schyłku minionego stulecia, tam ukończył szkoły Piłarskie.

W 1820-ym roku wyszedł w pierwszej serii magistrów uniwersytetu warszawskiego i zaciągnął się do ciała pedagogicznego.

Pierwotnie, jako nauczyciel prywatny, przebywał w kilku domach gubernji grodzieńskiej, predko sobie jednak uprzykrzył ten zawód i przeniósł się do Suwalk, gdzie w szkołach rządowych łacinę wykładał.

Od r. 1835-go pracował jako naczelnik archiwum akt dawnych w Płocku i dobrze się zasłużył uporządkowaniem wielu foljantów.

Łubiński, Muczkowski i Ryszczeński korzystali z jego kompetencji.

Do prac jego młodocianych należy rozprawa „O różnicy w postępowaniu francuskim, pruskim i austriackim”; rzecz w swoim czasie nader ceniona przez prawników, stanowi dziś rzadkość drukarską. Był on zapalonym zwolennikiem starych pergaminów, miał ich też dosyć w swoich zbiorach; posiadał także pamiętnik po szambelanie Dzierżanowskim, znanym podróżniku zeszłego stulecia.

Były to zapiski z jego pobytu na półwyspie Iberyjskim, obejmujące ważne materiały etnograficzne i przyczynek do współczesnej marynarki kupieckiej

= Z teatru i muzyki.

* Pojutrze w teatrze Rozmaitości premiera sztuki Józefa Blizińskiego „Chwast”.

Nowość ta figuruje w repertuarze przyszłotygodniowym pięć razy z kolei, t. j. w poniedziałek, wtorek, środę, czwartek i piątek.

* Wczoraj w teatrze Rozmaitości odegrano sztukę Kazimierza Zalewskiego „Prawa serca”.

Obecnie utwór ten zjeździe na dłuższy czas z repertuaru, z powodu wyjazdu p. Marcellówny do Lwowa na gościnne występy.

* Dzisiaj w teatrze Wielkim „Hugonoci”, w Letnim „Safo”, w Rozmaitościach „Wejście w świat”, a w Nowym „Przygody Klarety”.

* Tropa russka daje jutro komedję: „Wietrznik” i „Chateau Yquem”.

* Jutro odpiewany będzie w teatrze Letnim „Straszny dwór” Moniuszki.

* Teatr Rozmaitości daje jutro komedję Baluckiego „Klub kawalerów”, w której odbędzie się drugi debiut panny Szymborskiej.

* W teatrze Nowym jutro wodewil w czterech aktach p. t. „Ach, ta wiosna!”

Widowisko rozpocznie operetka Millöckera „Wiceadmirał”.

* Na scenie teatru Nowego odbyła się dzisiaj próba jeneralna z czteroaktowej krotkowili Schönthana i Kadelburga p. t. „Dwa dni szczęśliwe”.

Premjera w przyszły wtorek.

* Panna Bogusławska ma debiutować w przyszłą sobotę w teatrze Letnim, jako Amelja w „Mazepie” Słowackiego.

* Panna Trapszówna powraca w przyszłym tygodniu z urlopu.

* Dyrekcja teatrów odnowiła na rok jeden kontrakt z p. Sillichem.

Artysta śpiewa w Warszawie już lat trzy.

* Miejsce p. Nouvellego, który w tych dniach kończy występy w operze, ma zająć nowy tenor włoski. Debiut jego ma odbyć się w przyszłym tygodniu w „Pajacach”.

* Wczorajszego wieczora znajdowało się osób na przedstawieniach w teatrach: Wielkim 815, Rozmaitości 422 i Nowym 292; na koncercie w Dolinie Szwajcarskiej 813, na wystawie Muzeum rzemieślniczego 813.

= Kolonie letnie.

Dziś nastąpił szósty z kolei wyjazd dzieci na kolonie letnie.

Z dworca nadwiślańskiego wyjechały, o godz. 8-ej m. 15, dziewczęta w liczbie 40 przez Radom do kolonii Sucha pod Białobrzegami nad Pilicą.

Wczoraj dziewczęta te były rano w kąpielni na Zjeździe, potem w kościele.

Przy wyjeździe, oprócz osób do komitetu i do biura kolonii należących, obecny był lekarz delegowany dr. Tomaszewicz-Dobrzańska.

Kolonja Sucha urządzona została dopiero w r. b.

Gościnie tu daje właściciel dóbr Sucha p. Wodziński, zięć s. p. hrabiny Tyszkiewiczowej.

Zacna ta pani, będąc w ostatnich latach życia cierpiącą, przebywała w domu leśnym, umyślnie dla niej zbudowanym w idealnie pięknej i sanitarnie odpowiedniej miejscowości.

Umierając, wyraziła życzenie, by ulubionej schronienie po śmierci jej przeznaczone było na użytek kolonii letnich dla dziewcząt chrześcijańskich.

Spełniając wolę szlachetnej swej matki, państwo Wodzińscy dołożyli wszelkich starań, by już w tym roku 120 dziewcząt (3 sezony po 40 dziewcząt) mogło korzystać z dobrodziejstwa tej prawdziwie klimatycznej stacji.

Gospodarstwo na kolonii Sucha poruczonem zostało pannie Kaczyńskiej, osobie bardzo doświadczonej, od lat 12 spełniającej obowiązki dozorkownicy i gospodyni na kolonjach letnich.

Panna Kaczyńska już przed trzema dniami wyjechała wraz z kucharką na miejsce.

Kompletny nowy inwentarz łóżek, pościeli i statków poprzednio już dla tej wzorowej kolonii nabyty i przesłany został.

Dziewczęta podzielone są na dwie grupy, z których jedna pozostaje pod dozorem p. Gabryelskiej, druga p. Strohmeier.

Opiekunem duchownym kolonii jest ksiądz proboszcz Budziszewski w Białobrzegach.

Lekarzem, udzielającym pomocy kolonistkom w razie potrzeby, jest dr. Świdwiński tamże.

Jutro i pojutrze wyjazd dzieci nie nastąpi.

= Corso.

Jesteśmy już w możności podać program zabawy (Corso), naznaczonej w parku łazienkowskim na przyszłą środę.

Zabawa przybierze wielkie rozmiary.

Punkt o godzinie 6½ rozpocznie się wjazd i defilada umajonych powozów, w porządku ściśle z góry określonym, pod kierownictwem specjalnie wy-

znaczonych osób tak aby dać możność urzędnika bitwy kwiatowej.

W gronie organizatorów zabawy złożony został komitet sędziów, pod przewodnictwem ks. Jerzowej Radziwiłłowej, składający się z trzech dam i trzech panów, którzy z osobnej trybuny śledzić będą Corso i zawyrokują, które zpowozów otrzymać mają nagrody.

Podezas trwania zabawy przygrywać będą na przemian dwie orkiestry.

Dla publiczności urządzoną zostanie wielka trybuna o kilkaset miejscach, i wstępie płatnym.

Z nastaniem zmierzchu spalane będą na wodzie ognie bengalskie i fajerwerki, a o godzinie 8½ rozpocznie się w teatrze na wyspie przedstawienie baletowe.

O ile wiemy, dane będą: „Wesele w Ojcowie” i „Lizetta czyli córka źle strzeżona”.

Bilety na to przedstawienie sprzedawane będą oddzielnie.

Oprócz prywatnych pojazdów, ubranych kwiatami, wystąpi także kilka wozów z fantazyjnymi grupami, a wiemy o niektórych, że będą oryginalnie i estetycznie ułożone.

Miedzy innymi ukaże się wóz japoński.

Wystąpią naturalnie także nasi „dzielni” wioślarze i cykliści.

W ogóle zabawa zapowiada się świetnie i życzyć tylko należy, aby pogoda nie popsula szyków.

= Wycieczka drukarzy.

Stanowczy termin dorocznej wycieczki drukarskiej oznaczono na d. 18-ty b. m.

Komitet zabawy, złożony z pp.: K. Grodowskiego, F. Maciejewskiego, E. Rupniewskiego, A. Zdunyczka i W. Skrzyckiego, wprowadza do zabawy wiele niespodzianek.

Przed wyruszeniem uczestnicy zbiorą się w kościele katedralnym o godzinie 7-ej rano, o 8-ej zaś wyruszą statkami do Młocin.

Ograniczoną w tym roku ilość biletów na zabawę już rozebrano.

= Mosty kolejowe.

W celu uskutecznienia różnych reparacji mostów i doprowadzenia ich do zupełnego porządku oraz wzmocnienia, zarząd kolei nadwiślańskiej wystąpił do władzy wyższej o przyznanie na te roboty funduszu w sumie rs. 300,000.

Według kosztorysów, roboty obliczono na rs. 400,000; ponieważ zaś poprzednio już na reparację mostów przyznano rs. 100,000, obecnie więc chodzi o wyjednanie dodatkowo rs. 300,000.

Most żelazny na Wiśle pod Warszawą do rachunków w kosztorysie nie wchodzi.

= Ze sportu.

Od jutra na torze warszawskim rozegrywać się będą najpoważniejsze nagrody, do których należy i „Jubileuszowa”, stale już mająca figurować na programie wiosennym, a wynosząca rs. 3,000.

Gonitwa ta odbędzie się w piątek, d. 1-go b. m.

Do gonitwy tej po dzień 13-ty kwietnia zapisanych było osiem koni, mianowicie: „Grzes” i „Galatea” A. hr. Potockiego, „Jarema Wisniowiecki” i „Madame Pompadour” p. L. Grabowskiego, „Bastille” i „Prezzo” p. J. Reszkego, „Pitypalaty” p. S. Sonenberga i „Telimena” p. Daszewskiego.

Do zapisanych już mogą przybyć jeszcze nowe konie w przeddzień gonitwy z warunkiem, że właściciele opłaca podwójną stawkę.

= Przybór Wisły.

W ciągu upłynionej nocy woda na Wiśle przybrała do stóp 13 cali 6.

Niezgodność naszych wskazówek z innymi pismami pochodzi ztąd, iż wszyscy inni sprawozdawcy stan wody notują według wodomiaru mostowego, zalewanego przez pełną falę a tem samem wskazującego więcej, niż jest rzeczywiste, gdy my posiłkujemy się całówką, ustawioną przez inżynierę wprost ul. Bednarskiej.

W dniu dzisiejszym zrana do przystani warszawskiej zawiął parostatek rządowy „Wisła” z inżynierją oraz wytycznymi.

Z dwudniowej wycieczki w górę i dół Wisły przywieziono niepokojące wieści.

Poniżej Jabłonny rzeka rozlała szeroko, zatapiając niziny, zamulając łąki oraz grunty orne.

Kilka wsi, położonych z prawego brzegu w górę Wisły, po za Saską Kępą, stoi pod wodą.

Saska Kępa nurza się w fali, komunikacja zaś łądowa przerwana.

Część parku praskiego około mostu kolejowego zalana.

W południowej stronie po za Warszawą woda zalala łąki czerniakowskie i w jednym miejscu dochodzi do samego Czerniakowa, dotykając już linii kolei wilanowskiej.

O wysokości jej daje miarę ta okoliczność, że szosa wojskowa, prowadząca od Czerniakowa do Wisły, w znacznej części znajduje się pod wodą, a położone-

go w połowie tej szosy mostu zaledwie barjery na jaką stopę wycierają nad poziom wody.

Dalej wylew się zwięża i dopiero bliżej Wilanowa, prawie na granicy gminy Mokotów, zaraz po za fortem czerniakowskim kończy się o kilkanaście sążni od toru tramwaju wilanowskiego.

W Wilanowie łąki i park dolny zalane.

Ilość piany jest niepraktykowanie wielką; służba rzeczna objaw ten nazywa „ostatnimi wodami gór-nemi”, mający jakoby przepowiadać rychłe obniżenie się poziomu.

= Okradzenie pociągu.

Nocy dzisiejszej do pociągu towarowego kolei nadwiślańskiej, pomiędzy stacjami Petersburską a Wojenną, dobrali się złoczyńcy; od jednego wagonu odcięli plomby, otworzyli go i wyrzucili na plant pakę z towarami.

Manewry rzemieślników spostrzegł stróż obchodowy, czem spłoszeni, zaniechali dalszego rabunku i zbiegli.

Dowiadujemy się, iż główny sprawca kradzieży kasetek z sumą rs. 4,589 z pociągu kolei nadwiślańskiej № 1, pomiędzy stacjami Rejowiec a Trawniki, już został ujęty.

= Małoletni rabusie.

Wczorajszego dnia na rogu ul. Kruczej i Żórawiej dwóch nigdzie niezameldowanych maleców, z których jeden Piotr Szerszeniewski, 11 lat, drugi zaś Wacław Liuderowski, 10 lat wieku liczący, napadli na 10-letnią Marjanę Kruszyńską i siłą wyrwali jej z ręki 64 kop.

Na krzyk dziewczynki kilku przechodniów przyszło jej z pomocą i uciekających już rabusiów zdołano przytrzymać.

Po odebraniu im przywłaszczonej kwoty, maleców odprowadzono do aresztu.

= Nieostrożna jazda.

Dorożkarz № 23, Wojciech Siedlecki, wskutek szybkiej i nieostrożnej jazdy, na ul. Krakowskie-Przedmieście najechał na Franciszkę Zablocką, w wieku lat 58, i uderzeniem dyszla przewrócił ją.

Zablocka poniosła ciężkie obrażenie lewego boku. Po udzieleniu pomocy, poszwankowaną odwieziono na dalszą kurację do szpitala św. Rocha.

= Z ulicy.

Zły stan bruku na Nowym Zjeździe niejednokrotnie już był przyczyną różnych wypadków.

Dziś znowu mamy do zanotowania fakt, jaki na ulicy tej zaszedł w dniu wczorajszym.

Koń zaprzężony do wozu roboczego, należącego do p. S. L., zamieszkałego w domu pod № 41-ym przy ul. Nowy Świat, potknąwszy się na pełnym wyboju bruku, upadł i złamał nogę.

Konia zabrał czyszciciel miasta.

= Z niedozoru.

Zamieszkała w domu pod № 9-ym przy ul. Brudnowskiej Marjaanna Tomaszewska wyszła rankiem z mieszkania, pozostawiając bez opieki czworo małoletnich dzieci.

Dziewięć bawiła się różnymi przedmiotami i przez nieuwagę roznieciła ogień, od którego zajęła się odzież.

Wcześniej spostrzeżony pożar domownicy szczęśliwie stłumi.

= Wskutek epilepsji.

Z przeprowadzonego śledztwa w sprawie wypadku na stacji Praga nadwiślańska z Józefem Zgodzińskim, któremu onegdaj pociąg pocztowy № 4 obciął obie nogi, okazało się, iż nieszczęśliwy uległ atakom choroby św. Walentego i onegdaj, w chwili wsiadania do pociągu odchodzącego z Pragi do Warszawy, już po trzecim dzwonku, dostał ataku i spadł pod koła wagonu.

Zanim zdołano nieszczęśliwego na bok usunąć, pociąg ruszył i przyprawił go o kalectwo.

Zgodziński miał lat 37, pochodził z gminy Markuszewo i był aktorem teatrzyków prowincjonalnych.

= Nagły zgon.

Zamieszkały przy ul. Burakowskiej w domu pod № 4-ym Wacław Rosiński, ślusarz, w wieku lat 29, zmarł nagle.

O wypadku tym zawiadomiono władze policyjne.

+ Echa łódzkie.

Korespondent nasz pod d. 8-ym b. m. pisze:

„W ostatnich dniach przemysłowcy tutejsi otrzymali bardzo dobre wiadomości, a mianowicie, że widoki na urodzaje tegoroczne w cesarstwie znacznie się poprawiły, zwłaszcza w guberniach południowo-zachodnich spodziewają się obfitych zbiorów.”

W okolicy Łodzi zarówno zboża ozime, jak jare, przedstawiają się zadowolniająco.

W tym roku zbudowany będzie nowy dwupiętrowy dom rodziny przy zakładach przemysłowych Towarzystwa akcyjnego Heinza i Kunitzera w Widzewie pod Łodzią.

Bedzie to 7-ny dom z rzędu, a pomiesci około 40 rodzin robotniczych.

W Zgierzu utworzono chór kościelny z 24-ch członków złożony; kierownictwo artystyczne objął p. Jan Nowicki, inicjator powyższego chóru.

Tamże rozpoczęto budowę nowej bydłobójni; przedsiębiorstwo budowlane prowadzi p. Samuel Lajb Jojze z Warszawy.

„Łutnia” łódzka z czwartym koncertem swoim wystąpi w d. 22-im b. m. w ogrodzie helenowskim.

Towarzystwo śpiewaków niemieckie (Lodzer-Männer-Gesang-Verein) urządzi d. 11-go, a w razie niepogody d. 18-go b. m., zabawę letnią w lesie zgierskim, o milę od Łodzi odległym.

Zapowiedziano szereg zabaw letnich, które urządzi przemysłowcy tutejsi dla swoich robotników i oficjalistów.

Na dzień 29-ty b. m. grono młodzieży projektuje wyścigi piesze z nagrodami w postaci zegarka i dewizki.

Zabawa kwiatowa w „Paradyzie” na korzyść o-

chronki dla dzieci, zapowiedziana na niedzielę, odłożona została do d. 18-go b. m.

Zabawa ta interesuje się bardzo liczne koło łodzian, a główną przynętę stanowi koncert „Lutni” łódzkiej.

Ze skandalicznej kroniki ostatnich dni zanotować należy bójkę, której ofiarą padł parobek dworski, Michał Olejniczak ze Rzewa pod Łodzią.

Zabójcy O., dwaj mieszkańcy Konstancynowa, Icek Majer i Izrael B. (ojciec i syn) zostali uwięzieni.

Nocy dzisiejszej do domu Domańskiego, przy ulicy Aleksandryjskiej na Starem Mieście, zaczęło się dobijać około 12-tu drabów.

Gdy wyważyli drzwi, obudził się właściciel domu i wraz z synem i zięciem, Kucińskim, wybiegł na korytarz dla odparcia napastników.

Rozległy się strzały rewolwerowe, a wreszcie wynikła formalna bójka, podczas której stary Domański otrzymał trzy pchnięcia nożem, zięciowi jego rozcięto głowę i zraniono dość głęboko rękę, zaś syn, pochwywszy za nóż napastnika, przerznął sobie dłoń.

Hałas obudził wszystkich lokatorów domu; policja aresztowała dzisiaj pięciu napastników.”

+ Na straż ogniową.

Korespondent nasz z Płocka pisze pod d. 7-ym czerwca:

„Pusta kasa naszej straży ogniowej ochotniczej otrzymała zasilek z urzędzonego w dniu wczorajszym przedstawienia amatorskiego.

Tym razem udział w przedstawieniu brało kółko, złożone z inteligencji rzemieślniczej.

Do grania wybrano: „Na przekór” Z. Przybylskiego, „Jesienią” L. Świdorskiego i „Biażka opętane” Anczyca.

Przedstawienia podobnego wczorajszemu dawno w Płocku nie widziano.

Najpierw zaznaczyć należy, że wszyscy amatorowie umieli doskonale role, co rzadko się u nas zdarza, następnie że wszyscy grający tworzyli całość prawie artystyczną.

Z biorących udział wyróżnili się: panie: Jędrzejewska, Benedek, Szylling, panny: Maron, Fankanowska i Zajackowska, oraz pp.: Kalinowski, Apfelbaum, Fijałkowski, Benedek, Kowalski i Mizgajski.

Dochód z przedstawienia wynosił przeszło 200 rs.

Skromny to zasilek wobec koniecznych wydatków na doprowadzenie taboru straży do należytego porządku, lecz i za to należy się podziękowanie przede wszystkim pani Jędrzejewskiej za zebranie kółka, amatorom pp.: Witkowskiemu reżyserowi, Brudnickiemu dyrektorowi chóru Towarzystwa wioślarskiego za dyрекcję, oraz wszystkim amatorom i amatorom, którzy, poświęcając drogi dla siebie czas, śpieszyli na próby, aby zasilić kasę jednej z najpożyteczniejszych instytucyj w mieście.”

+ Niekłan.

Z Niekłania piszą do nas:

„Stacja tutejsza nabiera rozgłosu nie tylko z powodu dobrego surowca żelaznego, którego produkcja wynosi przeszło 500,000 rs. rocznie, ale i z powodu wyborowego powietrza, wody, lasów i położenia górzystego.

Fabryki żelaza należą do Juliusza hr. Tarnowskiego, który posiada w Steporkowie odlewnię, dostarczającą rur do kanalizacji warszawskiej.

Prócz tego posiadają tu wielkie piece: L. hr. Plater, J. Dutkiewicz w Krasnej i Towarzystwo francuskie w Chlewiskach.

Lud tutejszy zarabia około rs. 3 tygodniowo; ziemia nieurodzajna nie wyżywiłaby go wcale.

Wille, zbudowane przy stacji, zostały już wynajęte, w zakładzie wodoleczniczym zaś zamówiono już dużo pokoiów.

Spodziewany jest duży zjazd inteligencji warszawskiej i łódzkiej.

Zakład posiada już 40 pokoiów, z tych 10 zaopatrzone w piece; w r. b. zbudowano tu nową willę na pensjonat leczniczy i oddzielono łazienki dla pań od ogólnych.”

Festival.

Myśl o pozyskaniu, chociażby w oddalonej przyszłości, własnej siedziby należy do tych dążeń Towarzystwa muzycznego, które wraz z wielu aspiracjami artystycznymi zdają się być dotąd w stanie mgławicznych ideałów, dalekich od realnego urzeczywistnienia. A jednak żadne niepowodzenie nie powinno zrażać od tej myśli chociażby tylko dlatego, że drobny początek może być tym punktem dośrodkowym, około którego skupić się mogą w danym razie objawy dobrych chęci i ofiarności, niejednokrotnie najmniej spodziewane.

Pod egidą tej myśli Towarzystwo muzyczne urządziło wczoraj wielki koncert (w Dolinie Szwajcar-

skiej), na którego programie imię wielkiego Beethovena jaśniało w trzech przepięknych dziełach. Uwertura „Leonora” (nr. 3) świadczy o tej niezmordowanej chęci urzeczywistnienia ideałów, które potężny mistrz symfoniczny zakreślił sobie i w dziedzinie opery. Potrzykroć przerabiał on ten wstęp do poematu dramatycznego, noszącego imię „Fidelio”. Wykonanie tej niezwykle trudnej uwertury przez orkiestrę holenderską pod dyрекcją p. Quasta nader dodatnio świadczyło o artyzmie tego zbiorowego ciała i jego kierownika.

Kantata „Cisza morska i szczęśliwa podróż” do słów Goethego, ofiarowana przez Beethovena wielkiemu poecie, stanowiła prawdziwą nowość programu. Niestety, cała małowniczność tego dzieła, skupiająca się w udziale chórów, wymaga mas wokalnych, którymi towarzystwo jeszcze nie rozporządza. Więc, pomimo widocznego opracowania i gorliwości, kantata Beethovena odpowiedniego wrażenia zrobić nie mogła, tak, że dla wielu słuchaczy całe piękno charakterystyki i ilustracji muzycznej tekstu pozostało w krainie zagadek. Rozwiązanie tej zagadki pozostawić trzeba do lepszych czasów, gdy i warunki akustyczne okażą się względniejszymi dla dobrych chęci amatorskiej drużyny.

Koroną całego wieczoru i programu było niewątpliwie wykonanie koncertu Beethovena (G major, op. 58) przez pannę Emmę Koch. Fortepianistka ta, uczennica Leszetyckiego i Moszkowskiego, w zupełności usprawiedliwiła tę dodatnią opinię, jaką się cieszy w oczystej swej ziemi. Gra jej wyróżnia się, obok technicznego wykończenia, poczuciem stylu Beethovena — fortepian i orkiestra stanowiły jednolitą całość symfoniczną, wprowadzającą w podziw bogactwem tematycznego opracowania i oryginalnością pomysłów. Dzieło to, wykończone około r. 1806-go, przemawia do słuchaczy całą pełnią natchnienia dojrzałej, męskiej siły, której doprawdy tak trudno doszukać się w bujnej literaturze muzycznej czasów obecnych. Już za samą sposobność rozkoszowania się podobnym arcydziełem należy się Towarzystwu muzycznemu szczerą podzięką.

Oprócz partii solowej w koncercie Beethovena, panna Koch wykonała: „Liebestraum” F. Liszta, „Iskierki” Moszkowskiego z maestrą i delikatnością wykończenia, oraz wielką fantazję „Tarantella” z op. „Niema z Portici” Liszta, do której zwycięskiego pokonania potrzeba jeszcze większego zasobu sił fizycznych. Nad program artystka, przyjmowana nader życzliwie, dodała pieśń Schuberta „Strumyk” z cyklu pieśni „O pięknej młynarce”.

Solistką wokalną była panna Marja Skulska, której popisy w arjach Meyerbeera („Robert Djabel”) i Verdi’ego („Rigoletto”) stanowiły kontrast pod względem muzycznym z powagą dzieł Beethovena. Utalentowana śpiewaczka cieszyła się powodzeniem zasłużonym, które zmusiło ją do dania nad program piosenki Tosti’ego.

Do nowości wiele interesujących programu należała uwertura Griega p. t. „W jesieni”. Jest to wielce charakterystyczna karta muzyki rodzajowej, odzwierciedlająca ruchliwość myśliwskiej pogoni na tle rytmów pieśni ludowej norweskiej. Utwór ten należy do najpiękniejszych dzieł ostatnich czasów, wyróżniając się barwnością i odrębnością kolorytu orkiestrowego.

Z utworów, wykonanych w części trzeciej (w ogrodzie), „Karnawał norweski” J. Svendsena świadczył również dodatnio o bogactwie symfonicznym literatury skandynawskiej, jednając orkiestrze p. Quasta oznaki zasłużonego powodzenia.

Program, jak można sądzić z powyższego, zawierał obok arcydzieł i rzeczy interesować mogące szersze koło miłośników muzyki. Niestety, sala koncertowa daleką była od rzeczywistego zapełnienia, rezultatów więc realnych Towarzystwo wczoraj osiągnąć nie mogło.

St. Ciechomski.

NOTATNIK TERMINOWY.

— D. 12-go czerwca, o godz. 5½ po południu, w Towarzystwie dobroczynności odbędzie się posiedzenie członków zarządu.

— D. 12-go czerwca, o godz. 3-iej po południu, odbędzie się wizyta roczna członków delegowanych Towarzystwa dobroczynności w szwalni I-iej przy ulicy Starej pod № 2-im, zaś o godz. 5-iej po południu także wizyta w ochronie XXIV-iej dla ubogich dzieci izraelskich przy ulicy Solec pod № 93-im.

— D. 12-go czerwca, o godz. 9-iej wieczorem, w resursie obywatelskiej, odbędzie się zebranie ogólne członków Towarzystwa śpiewackiego „Lutnia”.

— D. 12-go czerwca, o godz. 11-iej przed południem, w sali licytacyjnej magistratu warszawskiego, odbędzie się licytacja *in minus* przez opieczetowane deklaracje na dostawę w r. p. dla straży ogniowej warszawskiej: 1) 36-iu der z poprzęgami dla koni; 2) 100 szcetek do czyszczenia koni; 3) 100 zgrzebel do czyszczenia koni; wadium rs. 32.

— D. 12-go czerwca, o godz. 12-iej w południe, w sali licytacyjnej magistratu warszawskiego, odbędzie się licytacja *in minus* przez opieczetowane deklaracje na reparację dachu cynkowego na głównym gmachu Gościnnego Dworu za Żelazną Bramą od rs. 1800; wadium rs. 180.

ZE ŚWIATA.

× **Wodolecznica w Krynicy.** Ze świeżo wydanego za rok ubiegły sprawozdania z działalności zakładu wodoleczniczego w Krynicy, pozostającego pod kierunkiem dra Henryka Ebersa, dowiadujemy się, iż w czasie tym w zakładzie leczono się osób 748 (410 mężczyzn i 338 kobiet), a więc o 80 osób więcej, niż w r. 1891-ym. Największego kontyngensu dostarczyli chorzy z cierpieniami nerwowymi, po nich chorzy ze zbocheniami w przewodzie pokarmowym i dróg oddechowych, z upośledzeniem w odżywianiu i leniwą przemianą materji, z zakażeniami chronicznymi, z wadliwością ustroju wrodzoną lub nabytą, niedokrewni, rekonwalescenci, wreszcie osoby nie mające chorobliwych zmian w organizmie, które używały hydropatii dla rychłego odzyskania sił, pracą zużytych. Wyniki leczenia okazały się bardzo korzystnymi: z 748 przybyłych, 445 opuściło krynicki zakład hydropatyczny ze zdrowiem zupełnie odzyskanem, 220 zeznaczone m. polepszeniem, z mniej wybitnem 62, tylko 19 horych czyli 2½% skutku pożądanego nie osiągnęło. Co do czasu trwania kuracji, niektóre cierpienia ustępowały po czterech tygodniach, inne po sześciu, najcięższe zaś po dwóch miesiącach. Tak wybitnie skuteczną działalność leczniczą zakładu przypisać należy w znacznej mierze nader korzystnym warunkom, w jakich się zakład w Krynicy znajduje, a nadto staranności osób, w których rękę spoczywa ogólny kierunek i dozór nad chorymi. Zakład mieści dwa oddziały: dla kobiet i dla mężczyzn; każdy składa się z obszernej sali ogrzewanej i dobrze wentylowanej, posiadającej najnowsze urządzenia do leczenia wodą potrzebne i z kilku mniejszych pokoiów łazienkowych. Przytem są oddzielne sale do elektryzowania, masowania, inhalacyj i innych czynności leczniczych. Przy zakładzie przed dwoma laty dr. Ebers założył pensjonat, w którym pacjent korzystać może z zupełnego spokoju i wygod, tak bardzo przy kuracji potrzebnych. Pensjonat posiada własny ogród i rozliczne rozrywki do leczenia stosowne.

× **Wystawa dzieł fotografów-amatorów w Salzburgu** rozpocznie się d. 15-go lipca i potrwa do d. 15-go sierpnia. Deklaracje przyjmowane są najpóźniej do d. 15-go b. m. W wystawie, oprócz oddzielnych uczestników, biorą również udział i stowarzyszenia fotograficzne, bardzo w Niemczech rozpowszechnione.

× **Dwudziesty drugi międzynarodowy kongres właścicieli hotelów** odbył się w Zurichu. Otwarto zjazd rankiem d. 3-go b. m. Stawiło się 63-ch przedstawicieli Niemiec, 10 Austrii, 24 Włoch, 4 Belgii, 17 Szwajcarii, 3 Francji i 2 Szwecji. Zagaik posiedzenie prezes „Międzynarodowego stowarzyszenia właścicieli hotelów”, Hoyer. Stowarzyszenie to liczy obecnie 815 członków, rozrzuconych po całej Europie; majątek Towarzystwa wynosi przeszło 10,000 marek. Ożywioną dyskusję wywołała sprawa zniesienia napiwków. Kongres oświadczył się przeciw temu niemoralnemu zwyczajowi i polecił komisji nadzorczej, aby wszelkimi godziwymi sposobami starała się go wykończyć. Członków zarządu wraz z prezesem wybrano tych samych. Przyszły zjazd odbędzie się za rok w Kolonii, a odbędzie uroczystości z powodu przypadającej 25-iej rocznicy istnienia stowarzyszenia.

× **Niesmaczny koncept.** Pewien rentjer, zamieszkały w Guben (Prusy), ojciec trzech synów, z których najstarszy urzędnikiem był w Oranienburgu, dwaj zaś młodsi kształcili się w Berlinie, odebrał temi dniami zawiadomienie o śmierci pierwszego z synów, wraz z uwagą, iż na koszt pogrzebu znalazło się tylko 50 marek, że zatem ojciec dopłacić ma resztę. Oznaczono przytem dzień i godzinę pogrzebu. Stroskany ojciec, zaopatrzwszy się w o dzież żałobną, pośpieszył do Berlina, żądając w towarzystwie dwóch pozostałych synów udać się do Oranienburga. Ale oto na dworcu pierwszą, jaką spotkał osobą, był właśnie syn, wręczony nieboszczyk, zdrow jak ryba. Zapytany o wyjaśnienia, oświadczył z całym spokojem, iż sam był autorem żałobnego zawiadomienia, pragnął bowiem przekonać się, jak też rodzina przyjmie wieść o śmierci jego. W odpowiedzi na koncept niesmaczny ojciec z dwoma synami, słowa nie przemówiwszy do żartownisia, najbliższemu odjechał pociągiem.

× **Grecy nie arabowie.** Słynny chemik francuski, prof. Berthelot, złożył paryskiej Akademii umiejętności dzieło, w którym dowodzi, iż wszystkie wiadomości, dotyczące historii chemji, pochodzą od greków, nie zaś arabów, jak dotychczas mniemano. Autorowie arabscy byli tylko tłumaczami dzieł greckich, a często przez nieudolność psuli oryginały.

BAŃKI MYDLANE.

Dom, oznaczony nrem 000, ma szczęście do muzyków. Na pierwszym piętrze muzyk, na drugim muzyk, na trzecim muzyk.

Któs dzwoni na pierwsze piętro, gdzie kompozytor Iks zajęty jest tworzeniem.

— Czy tu mieszka pan Y.? — pyta przybyły.

— Nie, panie, o oktawę wyżej! — woła Iks, zatrzymując pytającego drzwi przed nosem.

✱

Zawsze z godnością.
— Co za impertynent!
— Co takiego?
— Powiedział mi: „Ty, stary osle!”
— A ty co na to?
— Powiedziałem mu z godnością: „Mój panie, jestem znacznie... młodszy od ciebie!”

*
By młodzieży wiedzy chciwiej
W głowach czynić ład,
Ben Akiba, mędrzec przedni,
Na katedrze siadł.
A gdy skończył badać sondą
Filozofji toń,
Jeden z uczniów doń się zbliża
I tak rzecze doń:
„Napój bogów, dusz wesele,
Winnę niesie krzew,
Słodki, niby hurys usta,
I słowików śpiew;
Skrzętne pszczoły, gdy już lipiec
Da słodczy w bród,
W ule niosą przemisterne
Złotopłynny miód;
A Gambrynus, co wesoło
Snul żywota nić,
Buchające pianą białą
Kazał piwo pić.
Powiedz, mistrzu! Mędrzec, który
W głębiach topi wzrok,
Co ma pić: miód, czy piwo,
Czy bachowy sok?”
Myśli długo, wreszcie rzecze
Ben Akiba nasz:
„Chcesz być mędrcem? Pij, młodzieńcze,
Co pod ręką masz...”

Ze wspomnień Hanslicka.

Od dłuższego już czasu miesięcznik *Deutsche Rundschau* pomieszcza autobiografię Edwarda Hanslicka, króla krytyki muzycznej w Niemczech a wytrawnego przytem pisarza. Pamiętnik początkiem sięga w młodociane lata autora, spędzone w Czechach, aż po r. 1852-gi, gdzie osobiście poznał Schumanna, Wagnera, Berlioza i wielu innych mniej więcej głośniejszych kompozytorów i wykonawców. Barwnym piórem kreśli Hanslick sylwetki wymienionych powyżej muzyków, szeregiem charakterystycznych anegdot urozmaicając treść wspomnień swoich.

Berlioza Hanslick poznał w r. 1846-ym. Podówczas współpracownikiem był jednego z przeglądów praskich. Berlioz przybył do stolicy Czech dla dania w niej serii koncertów. Znano go już w Niemczech z feljetonów Henryka Heinego i artykułów, drukowanych w *Przeglądzie muzycznym* lipskim.

Jeden z przyjaciół moich—opowiada Hanslick—i ja co dnia odwiedzaliśmy Berlioza w hotelu pod „Gwiazdą niebieską”, z kąd razem udawaliśmy się na próby... Służyłem za tłumacza, Berlioz bowiem ani słowa nie umiał po niemiecku, a język francuski niebardzo był w użyciu wśród świata muzycznego Pragi.

Berliozowi towarzyszyła piękna hiszpanka, o oczach płomiennych, Mariquita Kisio, którą podawał za żonę swoją... Człowiek o grzywie lwa i spojrzeniu orla ulegał jak dziecko uroziwej towarzysze.

Pomimo całego poważania naszego dla Berlioza uśmiechał się, ilekroć odbierał krótkie a zwięzłe rozkazy: „Hektorze, a gdzie moja mantyla?... Hektorze, a moje rekawiczki?!” Umiął jednak postawić na swoim, zwłaszcza gdy chodziło o muzykę, i tak pewnego razu, gdy mimo kilku nieudanych prób Mariquita uparła się koniecznie w jednym z jego koncertów wystąpić ze śpiewem, odmówił jej stanowczo i nie dopuścił do występu.

Przytacza dalej Hanslick *bon mot* Berlioza z okazji odegranej w Pradze „Symfonji fantastycznej”. Krytyk nie był obecnym na koncercie, zmuszony był bowiem dnia tego wyjechać do Wiednia; za powrotem przywitał go Berlioz słowami:

— Henryk IV-ty pisał: „Powieś się, Crillon’ie; zwyciężyliśmy pod Arques, a ciebie tam nie było!”

O pierwszym widzeniu się swoim z Schumannem opowiada Hanslick.

Jakże mi serce biło, gdy u drzwi jego dzwonił... Schumann podniósł się z wolna od fortepianu; leżały przed nim otwarte chorały Bacha; podał mi rękę serdecznie.

Zagaiwszy rozmowę, czekałem odpowiedzi... Po chwili Schumann zawołał:

— Jaka szkoda, że nie przyszedł pan do mnie kilka dni wcześniej! Bawił tu Mendelssohn i właśnie wyjechał do Anglii...

I znowu długie milczenie... Po kilku nieudanych próbach wciągnięcia go w rozmowę, podniosłem się z zamiarem pożegnania go... Zatrzymał mnie, kładąc mi rękę na ramieniu...

— Muszę pana przecie—rzekł—przedstawić Klarze—i otworzył drzwi wołając:

— Klaro! jest tu u mnie pan Hanslick z Pragi (scena odbywała się w Dreźnie), trzeba, żebyś mu co zagrała.

Nazajutrz miano dawać „Tannhäusera”; zapytałem Schumanna, czy widuje Wagnera.

— Nie—odparł—Wagner niemożliwym jest dla mnie. Bezsprzecznie człowiek to rozumny, ale zwyczaj ma mówić nieustannie. Nie wypada przecie być tak gadatliwym.

Ale oto, co zabawniejsze: gdy kilka dni później zadał Hanslick Wagnerowi to samo pytanie ze względu na osobę Schumanna, muzyk przyszłości odparł:

— Tak, w dobrych jesteśmy bardzo stosunkach, ale niepodobna widywać się z nim; to człowiek niemożliwy, wiecznie milczy.

Po odbyciu podróży do Paryża—pisze dalej Hanslick—odwiedziłem Schumanna i opowiadałem mu mnóstwo ciekawych rzeczy o Operze francuskiej, koncertach, kompozytorach i t. p. Schumann przez cały czas spoglądał bezmyślnie to na mnie, to gdzieś w górę, milcząc jak ryba... Widząc to, zerwałem się z miejsca i poprostu uciekłem.

Z Wagnerem poznał się Hanslick po raz pierwszy w Marjebadzie r. 1845-go. Później odwiedzał go w Dreźnie. Wagner podówczas ani bogiem nie był, ani półbogiem nawet. Oto wspomnienie jednej z tych wizyt:

Na chwilę weszła do pokoju żona jego (aktorka Mina Plauer), piękna bardzo osoba. Gdy nas opuściła, nie umiałem powstrzymać się od wyrażenia zachwytu.

— O!—rzekł Wagner—zmieniła się obecnie do niepoznania. Trzeba ją było panu widzieć lat temu kilka! Biedaczka niemało naciierpiała się ze mną. W Paryżu żyliśmy w nędzy. Gdyby nie pomoc Meyerbeera, byłbyśmy z głodu pomarli.

Słowa Wagnera co chwila przygłuszał nieznosny krzyk papugi.

— Jak może pan znosić hałas ten?—zapytałem.

— O!—odparł, śmiejąc się Wagner—przywykłem już do niego; to bardzo miłe stworzenie, wożę je z sobą wszędzie. Czasem, co prawda, wrzeszczy nieznosnie, no, ale za to mam żonę, która nie grywa na fortepianie.

(=)

W Opatowie, dnia 6 czerwca r. b., w oświetlonej rzeźnicy i przystrojonej zielenią kolegiacie, Jks. Aleksander Grabdziński pobłogosławił związek małżeński panny Eugenji Rogozińskiej, córki emeryta sądowego i obywatela m. Opatowa, z p. Wincentym Drzewieckim, kupcem z Warszawy. Orszak weselny, złożony z rodziny przybyłej z Warszawy, Radomia i okolic sandomierskich, oraz nader licznej publiczności, towarzyszyły temu obrzędowi. 874r

Na kolonie letnie.

Nusia i Bobo Krasowscy pięć sztuk ubrania.—E. L. paczkę ubrania.—Z Wilanowa paczkę ubrania.—A. Ostrowska na ubranie dla dzieci na kolonie letnie rs. 10.—Edzio i Tolo S. dwa ubranka i trzy sukienki.—Helenka Libert rs. 1 i paczkę ubrania.—J. B. rs. 15.

Dla Tekli Dąbrowskiej, wdowy z 3-giem dziećmi (ulica Wolność № 3).

R. rs. 3.

Na osady rolne.

Stanisław Chłudzinski rs. 25.

Dla biura nędzy wyjątkowej.

P. M. P. rs. 2 kop. 70.—J. O. rs. 3.

Nekrologja.

† Ś. p. Kornelja z Olewińskich
DEKOWSKA,

opatrzona św. Sakramentami, po długich i ciężkich cierpieniach, zasnęła w Bogu dnia 9 czerwca, przeżywszy lat 64. Po zostali w nieutulonym żalu: mąż, synowie, synowe, córki, brat i siostry zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie zwłok z dolnego kościoła św. Krzyża w dniu 11 czerwca, to jest w niedzielę, o godzinie 5-ej po południu, na cmentarz brudziński. —872—

Ś. P.

Szczepan Wierniewicz,

rzeczywisty radca stanu,

emeryt, b. członek warszawskich departamentów rządzącego senatu, ostatnio b. prezes b. dyrekcji ubezpieczeń w Królestwie Polskiem,

po długiej i ciężkiej chorobie, opatrzony św. Sakramentami, przeżywszy lat 76, w dniu 9-ym czerwca r. b. rozstał się z tym światem w Rzęśniku, powiecie pułtuskim.

Nabożeństwo żałobne odbędzie się w kościele parafjalnym w Obrzytem, w niedzielę dnia 12 czerwca 1893 r., o godzinie 10-ej zrana, poczem zwłoki przewiezione będą do Warszawy.

O dniu pogrzebu i nabożeństwie w Warszawie, oddzielne ogłoszenia zawiadomią. 2—875

† Dnia 12 czerwca, w niedzielę, jako w rocznicę śmierci

Ś. p. Edwarda Rüdiger,

odbędzie się nabożeństwo w kościele św. Józefa Oblubieńca na Krakowskim-Przedmieściu, o godzinie 10-ej zrana, na które pozostała żona zaprasza rodzinę i życzliwych. —2387—

B. p. Marja Bienenstock,

P A N N A,

przeżywszy lat 21, po długich cierpieniach, zmarła w dniu 8 czerwca r. b. Pograżeni w głębokim smutku rodzice wraz z rodzeństwem zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie zwłok odbyć się mające w dniu 11-ym czerwca r. b., t. j. w niedzielę, o godzinie 10-ej zrana, z domu przedpogrzebowego. —873—

† Dnia 12-go b. m., w niedzielę, odbędzie się w kościele po-reformackim przy ul. Senatorskiej żałobna wotywa za duszę

Ś. p. Norberta Jeski,

na które pozostała rodzina zaprasza przyjaciół i znajomych. 870

† Dnia 12-go czerwca, t. j. w niedzielę, jako w piątą bolesną rocznicę zgonu, odbędzie się nabożeństwo żałobne za spójność duszy

Ś. p. KAROLINY ZEJDLER

i członków jej rodziny tegoż imienia, w kościele Przemienienia Pańskiego (po-kapucyńskim), o godz. 10 i pół zrana. 2379

† Dnia 12-go czerwca, w wigilję imienin

Ś. p. ANTONIEGO ZABORSKIEGO,

i córki jego, odprawione będzie nabożeństwo żałobne, o godzinie 8-ej i pół zrana, w kościele po-karmelickim na Krakowskim-Przedmieściu. —2402—

W niedzielę, o godzinie 9-ej zrana, za duszę

Ś. p. Antoniego Rozenberga,

b. kasjera magistratu, odprawioną będzie w kościele św. Józefa Oblubieńca, żałobna wotywa. —2397

† W d. 12 czerwca, tj. w niedzielę, jako w rocznicę imienin

Ś. p. Antoniego Dnnin Borkowskiego,

b. naczelnika prokuratury, odprawioną będzie msza św. w kościele św. Aleksandra, o godzinie 9-ej zrana, na którą pozostała wdowa wraz z dziećmi zaprasza. —2407

† W dniu 12-ym czerwca r. b., to jest w niedzielę, jako w rocznicę imienin Ś. p. rejenta

Antoniego Kochanowskiego,

w kościele powązkowskim, o godzinie 9-ej zrana, odbędzie się nabożeństwo za spójność duszy jego. —2390

† Wszystkim, którzy raczyli oddać ostatnią posługę, odprowadzając zwłoki siostry naszej Ś. p. Emilji Cichockiej na miejsce wiecznego spoczynku, składa serdeczne „Bóg zapłać”.

2408—

Rodzeństwo.

Telegramy „Kurjera Warszawskiego.”

Ryga 10-go czerwca. (Tel. Agencji półn.) — Kurator okręgu wydał następnę rozporządzenie: „W godzinach, w których leżeje się nie odbywają, w murach wszystkich miejscowych zakładów naukowych uczący się mają posługiwać się wyłącznie ruskim językiem.”

ECHA MOWY.

Berlin 10-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. War.) — Wobec *exposé* hr. Kalnoyego *Vossische Ztg.* ostrzeżga Niemcy przed obawą o rozluźnienie potrójnego przymierza. *Nationalzeitung* przypisuje dyplomacji niemieckiej zasługę polepszenia stosunków pomiędzy Rosją a Niemcami.

WYBORY W NIEMCZECH.

Berlin 10-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. War.) — Dzisiejsza *Norddeutsche Allgemeine Ztg.* wskazuje na niebezpieczne skutki częstego rozwiązywania parlamentu, a mianowicie na pogorszenie się kursu pożyczek państwowych.

Berlin 10-go czerwca. (Tel. pr. Kur. Warsz.) — Dzisiejszego wieczora odbędzie się tutaj wielkie zgromadzenie wyborcze antysemitów, na którym przemawiać ma Ahlwardt o zadaniach przyszłego parlamentu.

Berlin 10-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. War.) — Na publicznym zgromadzeniu wyborczym zaprzeczył major Hinze możliwości pojednania się obu frakcyj wolnomyślnych. Z powodu nacisku wywieranego przez Richtera muszą odtąd obie frakcje zwalczać się najenergiczniej wzajemnie.

REFORMA WYBORCZA.

Berlin 10-go czerwca. (Tel. pr. Kur. War.) — Silne wrażenie sprawiła tu autentyczna—jak mówią—wiadomość dziennika *Vorwärts*, jakoby prezydentum policji berlińskiej otrzymało wezwanie do dania opinii o wpływie i skutkach systemu wyborów powszechnych.

nych, tudzież o ewentualnem jego zniesieniu w Niemczech.

PROCES LIPSKI.

Lipsk 10-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. W.) — W tutejszym procesie anarchistów o zdradę stanu prokurator wniósł kary od dwóch do ośmiu lat więzienia w domu poprawy.

ZMIANY DYPLMATYCZNE.

Paryż 10-go czerwca. (Tel. pr. Kur. War.) — Objęcie poselstwa francuskiego w Londynie przez hr. Montebello, dzisiejszego posła Rzeczypospolitej w Petersburgu, nie ulega już wątpliwości. Natomiast jen. Boisdeffre w takim tylko razie przyjmie poselstwo w Petersburgu, jeżeli Laboulaye, który dawniej już piastował ten sam urząd, odmówi powtórnie jego przyjęcia.

POŻYCZKA SERBSKA.

Wiedeń 10-go czerwca. (Tel. pryw. K. W.) — Bank ottomański i tutejszy „Laenderbank” finansują nową pożyczkę serbską na cel uregulowania finansów Serbji.

PROCES CUCINIELLA.

Rzym 10-go czerwca. (Tel. pr. Kur. War.) — Przesłuchany w charakterze świadka Cezar Lazzaroni, główny kasjer „Banca romana”, zeznał, iż z banku neapolitańskiego podiósł poufnie sumę 1,700,000 lirów, którą wszakże „Banca romana” zwrócił.

INTERPELACJA.

Rzym 10-go czerwca. (Tel. pr. Kur. W.) — Barzilai zamierza interpelować ministra spraw zewnętrznych, Brina, w sprawie oświadczeń delegacyjnych hr. Kalnokyeo.

UWOLNIENIE WHITE'A.

Londyn 10-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. W.) — Sąd uwolnił za kaucją 10,000 White'a, podejrzanego o kradzież popełnioną w pałacu hr. Flandrii. Uznano brak dowodów. Belgja protestuje energicznie.

EMIN BASZA.

Berlin 10-go czerwca. (Tel. pr. Kur. War.) — Komisarz państwowy, dr. Peters, zaprzecza wszystkim wiadomościom o śmierci Emina baszy.

STRATY JEDWABNICTWA.

Nowy Jork 10-go czerwca. (T. p. K. W.) — Wiadomości z Japonji oceniają straty tamtejszej kultury jedwabniczej skutkiem mrozów na milion funtów sterlingów.

FERMENT W DAHOMEJU.

Paryż 10-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. War.) — Pomimo zaprzeczeń półurzędowych pewnem jest, że stan rzeczy w Dahomeju wymaga nowej kampanji pacyfikacyjnej. Jen. Dodds pomimo swoich zwycięstw nie będzie wysłany powtórnie do Dahomeju, aby nie wzmacniać jego popularności.

POWÓDŹ.

Budapeszt 10-go czerwca. (Tel. pr. K. W.) — Dyrekcja kolei państwowych ogłasza, że skutkiem powodzi ruch na kolejach Hermansztad - Fogaras częściowo a na kolejach Hejasfalva-Erked i Segesvar - Szekely - Udvarhely całkowicie zawieszony. W komitacie torontalskim skutkiem deszczu, od soboty padającego, ogromne przestrzenie ziemi stoją pod wodą. Sissek także zagrożony.

Wiedeń 10-go czerwca. (Tel. pryw. K. W.) — Na rzecz ofiar powodzi na Bukowinie cesarz ofiarował 10,000, wydział krajowy 5,000, konsystorz grecki 10,000, kasa oszczędności 5,000 zlr. Mołdawa zerwała 32 mosty. W Siedmiogrodzie powódź wyrządza ogromne szkody.

Kraków 10-go czerwca. (Tel. pr. Kur. W.) — Komunikacja pomiędzy Szczawnicą a Zakopanem przywrócona.

CHOLERA.

Paryż 10-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. War.) — Wypadki choleryczne szerzą się.

Londyn 10-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. W.) — Doniesienia z Mekki zwiastują wybuch cholery tamże. Onegdaj zmarło 60 osób.

Budapeszt 10-go czerwca. (Tel. pr. K. W.) — W Pięciukościolach przyszło już do gwałtownych starć pomiędzy strejkującymi robotnikami i ludnością a wojskiem.

Paryż 10-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. War.) — Ruch na giełdzie wobec nowego podatku giełdowego zmalał do trzeciej części.

Bruxsella 10-go czerwca. (Tel. pryw. K. W.) — Izba deputowanych przyjęła projekt rządowy o środkach tłumienia handlu niewolnikami.

Bruxsella 10-go czerwca. (Tel. pr. Kur. War.) — W La Louvière robotnicy rozbili biura kopalni i zranili dyrektora. Wielu aresztowano.

Lisbona 10-go czerwca. (Tel. pryw. K. W.) — Traktat handlowy z Hiszpanją ratyfikowany.

Madryt 10-go czerwca. (Tel. pr. Kur. W.) — Imparcial donosi, że w rokowaniach pomiędzy Hiszpanją a Niemcami o zawarcie traktatu handlowego zaszły nowe trudności. Hiszpanja wzbrania się przyjąć warunków niemieckich co do cla od spirytusu.

Konstantynopol 10-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. War.) — W Kumanowo otwarto na rozkaz sułtana szkołę grecką.

Nowy Jork 10-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. W.) — Z zachodu donoszą o nowych wielkich bankructwach banków i firm przemysłowych. Panika wzrasta.

Berlin 10-go czerwca. (Tel. pryw. Kur. War.) — Ruble w gotówce 216 30 (wczoraj 216.35)
Ruble na dostawę 217 25 (wczoraj 216.50)

Przybór Wisły.

O godzinie 12-iej w południe przybór wynosił stóp 13 cali 10.

Bulwark warszawski przy moście miejskim utonął pod wodą, wał zaś kamienny pod cytadelą falą zaleje lada chwila.

W południe inżynierja rzeczna na parostatku „Inżynier” powróciła z objazdu.

Szkody w okolicach Nowogeorgiewska i Nowego Dworu już są podobno bardzo znaczne.

Nowy wał łomiankowski natomiast wytrwale opiera się powodzi.

Zarząd kolei nadwiślańskiej otrzymał zawiadomienie, iż plantom, jak dotąd, niebezpieczeństwo nie zagraża.

Przy moście kolejowym część wału ochronnego znikła pod wodą.

Po stronie warszawskiej woda zalala sterty kamieni wprost fortu.

Na ulicę Bolesć woda wkraça powoli.

Łacha wiślana rozlała i zatopiła łaki okoliczne.

Omentarz na Kamionku tudzież szereg budowli na Pradze wraz ze składami maki zalane wodą.

Wprost Tamki maszyny parowe stoją bez ruchu.

Począwszy od tego miejsca do przystani przewoźniczej na Soleu, bulwark stoi pod wodą.

Na ulicę Czerniakowską woda jeszcze nie wtargnęła.

Powyżej Solea tratwy zagrożone porwaniem zatrzymano.

Godzina 2-ga z południa, stan wody stóp 14.

Jutrzejsze wyścigi.

Program jutrzejszego piątego dnia gonitw na polu mokotowskim obejmuje siedem biegów.

I. Nagroda „Concorde” rs. 400, dla 4-letnich i starszych ogierów i klaczy wszystkich krajów. Panowie jadą. Bez dwóch koni u startu niema gonitwy. Dystans 2 wiorsty 250 sąż.

Biegać będą:

1) „Leda” kl. M. hr. Zamoyskiego, 2) „Figaro” og. bar. Stromberga i p. F. Massa, 3) „Strachino” og. p. Lisaniewicza, 4) „Tumry” og. A. ks. Lubieckiego.

II. Nagroda „Rulera” (Handicap) rs. 750, dla 3-letnich i starszych ogierów i klaczy wszystkich krajów. Dystans 3 wiorsty 133 sąż.

Zameldowanych po d. 31-szy grudnia 1892-go r. do tej gonitwy było koni 15.

Biegać mają:

1) „Tzigane” (3 p. 38 f.) kl. J. Reszkego, 2) „Spalato” (2 p. 35 f.) og. Greya, 3) „Harda” (3 p. 14 f.) kl. A. hr. Potockiego, 4) „Telimena” (3 p. 2 f.) kl. A. Daszewskiego, 5) „Sulima” (3 p. 20 f.) og. L. Grabowskiego.

III. Nagroda Specjalna Głównego zarządu stad rządowych rs. 3,000, dla 3-letnich ogierów i klaczy będących własnością hodowców ruskich. Zapisują się roczniaki. Dystans 2 wiorsty 133 sąż.

Do biegu tego po d. 12-ty stycznia 1891-go r. zameldowanych było 28 koni.

U startu staną:

1) „Prezzo” og. J. Reszkego, 2) „Hektor” og. A. hr. Potockiego, 3) „Sezam” og. L. Grabowskiego.

IV. Nagroda „Sernicka” rs. 500, dla 3-letnich i starszych ogierów i klaczy urodzonych w Cesarstwie i Królestwie Polskiem, które przyjmując udział w wyścigach tegorocznych nie przychodziły pierwszemi. Chłopać stajenni jadą. Dystans 1½ wiorsty.

Zapisane są:

1) „Bastille” kl. p. J. Reszkego, 2) „Rognieda” kl. N. Lisaniewicza, 3) „Galatea” kl. A. hr. Potockiego, 4) „Fine-Perle” kl. L. Grabowskiego, 5) „Propatria” kl. S. Sonnenberga, 6) „Lissa” kl. J. Dobrogosta, 7) „Lorenzo” og. J. Kamaryna.

V. Nagroda „Janowska” rs. 1,000, dla 4-letnich i starszych ogierów i klaczy wszystkich krajów. Dystans 3 wiorsty.

Biegać będą:

1) „Regina” kl. G. Zielińskiego, 1) „Tzigane” kl. J. Reszkego, 3) „Leda” kl. M. hr. Zamoyskiego, 4) „Kiemlicz” og. S. Sonnenberga, 5) „Herostrat” og. Dobrogosta.

VI. Nagroda Dodatkowa rs. 500, dla koni 3-letnich i starszych wszystkich krajów. Dystans 2 w. 133 sąż.

Biegać mają:

1) „Brazza” A. hr. Potockiego, 2) „Tapageur” og. J. Reszkego, 3) „Pepper-Castor” og. W. B., 4) „Siedzowiak” og. p. A. Daszewskiego, 5) „Madame du Barry” kl. p. G. Zielińskiego, 6) „Milna” kl. Paradoksa.

VII. Nagroda „Sarbacane” (Hurdle race) rs. 500. Dla 4-letnich koni wszystkich krajów. Panowie jadą, żokjeje dopuszczeni z 10 funtami nadwagi. Dystans około 3 wiorst—8 plotów.

Bez dwóch koni u startu nie ma gonitwy.

Startować będą:

1) „Alouette” kl. M. hr. Zamoyskiego, 2) „Czardasz” og. bar. Stromberga i F. Massa, 3) „Capitany” wał. Greya, 4) „Tuman” og. korn. Lisaniewicza.

Początek wyścigów o godz. 4-iej po południu.

Następne gonitwy odbędą się we wtorek, t. j. d. 13-go czerwca.

Z sądów.

Z powodu testamentu ś. p. Walewskiego.

(Dalszy ciąg.)

Wyjaśnienia rejenta.

Pokój był dość szczupły, tak, że po przystawieniu stołki i krzeselka do wysuniętego na środek łóżka, pomiędzy drzwiami a mojem krzesłem niewiele miejsca pozostało. Pisząc, siedziałem twarzą do łóżka a plecami do drzwi i skutkiem tego zaręczyć nie mogę, czy świadkowie bezustanku znajdowali się w pokoju. To pewna jednak, że widziałem ich tam, ilekroć się odwróciłem w stronę drzwi, i dlatego twierdzą, że nie tylko odczytywanie i podpisanie testamentu, lecz i samo jego dyktowanie odbyło się w asystencji świadków. Chory dyktował swą wolę w sposób jasny. Po załatwieniu kwestji zapisu „Słownika geograficznego”, zatrzymał się, zapytałem go więc, czy to już koniec. Na to on: „A czy jeszcze co potrzeba?” „Jak pan chce”, odparłem, „to od pana zależy. Ja mogę zakończyć w każdej chwili.” Wtedy W. wymienił swe majątki i zapisał jeden Tadeuszowi Romockiemu a drugi Michałowi Walewskiemu, tłumacząc przytem, że pierwszy jest jego siostrzeńcem i synem chrestnym, drugiemu zaś pragnie przysłużyć z pomocą. W końcu wspominał jeszcze o kapitale hipotecznym i zapisał go Bogumiłowi Walewskiemu.

Wszystkie te rozporządzenia, dla uniknięcia pomyłki, notowałem sobie zrazu na kartce, a potem prosiłem chorego o powtórzenie każdego rozporządzenia, ażeby sprawdzić, czy nie traci on przytomności umysłu. W powtórzył mi to samo, a wtedy rozporządzenie jego wciągałem już do samego testamentu. Przy odczytywaniu go przy każdym okresie zatrzymywałem się, zapytując chorego czy dobrze wyłuszczyłem jego wolę i czy niema pomyłki. Nieboszczyk zaś wyraźnie stwierdzał swoją aprobatę, ak w jednym miejscu sam mnie sprostował, mianowicie, gdy przekreśliłem nazwę folwarku Godziemby.

Po odczytaniu testamentu W. zażądał okularów, sam wskazując, że leżą na oknie, ja założyłem mu je, a wtedy zaczął podpisywać. Z początku nakreślił swoje imię („Władysław”), a po chwili odpoczynku podpisał też nazwisko.

Spostrzegłszy, iż ta druga część podpisu jest niewyraźna, pokazałem go świadkom i zwróciłem się do chorego z propozycją podpisania po raz drugi, ale on odmówił mówiąc, że przecież nikt jego podpisu nie zaprzeczy, nie chce zatem męczyć się bez potrzeby. Następnie testament podpisali wszyscy świadkowie, poczem pożegnalem

się z Walewskim, i opuściwszy jego pokój, zaszedłem po swoje palto do numeru p. Romockiego.

Wiecej nie mam nic do nadmienienia, chyba to tylko, że lokaj Bazaniak (występujący w roli świadka) podczas mojego pobytu w pokoju nieboszczyka wcale się tam nie znajdował, i dopiero w końcu, gdy chory po podpisaniu testamentu zakrzyszony dławiając go flegmą, dusić się zaczął i zażądał pomocy lokaja, przywołano Bazaniaka.

Oto wszystko, co mi wiadomo. Mam nadzieję, że mięśn od niesłusznych zarzutów oczyści.

Granice rozprawy.

Po tem przemówieniu i odebraniu przysięgi od świadków, prezydujący podniósł kwestję: czy, wobec brzmienia decyzji izby oskarżeń, nie należy zamknąć badania świadków wyłącznie w granicach domniemalnych uchybień reagenta przeciwko przepisaniom formalnościom, usuwając z zakresu badania wszelkie inne szczegóły. W kwestii tej odbyła się krótka obustronna rozprawa, w której prokurator oponował przeciwko proponowanemu ograniczeniu zakresu badań, obrońca zaś dowodził zasadności poruszonej przez prezydium mojej.

Po dłuższej przerwie posiedzenia prezydujący ogłosił zapadła w tej kwestii decyzję kompletu sądowego, którego mocą postanowiono: uderminować zakres dochodzenia, zamykając je w granicach zarzutu przyjęcia przez reagenta testamentu bez obecności świadków i dopuszczając zbadanie innych okoliczności tylko o tyle, o ile mogą one charakteryzować uchybienia formalne, popełnione przez reagenta, jako osobę urzędową.

W wykonaniu powyższej uchwały, prezydujący przy badaniu świadków uprzedził każdego z nich o tem, ażeby zeznawał tylko o okolicznościach, związanych bezpośrednio: przypisywanymi rejentowi uchybieniami przeciwko przepisom formalnym.

Zeznania świadków.

Z pośród świadków przesłuchano najpierw dra Konrada Dobrskiego.

Oto jego zeznanie, w możliwie dokładnym przytoczone zarysie.

Na pytanie co do obecności świadków przy sporządzaniu testamentu ś. p. Walewskiego odpowiedzieć nie mogę. Wiem to, że wówczas, gdy rejent ukończył notować na kartce treść rozporządzeń zmarłego i kiedy wedle moich pojęć powinien był do spisania formalnego testamentu przystąpić, byliśmy, o ile pamiętam, w pokoju chorego sami. Zapytałem wówczas reagenta: czy mogę przydać mu się jako świadek do testamentu, lecz on podziękował mi i odparł, że ma swoich świadków. W pierwszej chwili, dopóki się nie zastanowiłem, że względem mnie, jako członka komitetu kasy Mianowskiego, mogły zachodzić tutaj przeszkody formalne, odpowiedź ta uraziła mnie nieco, i dlatego też natychmiast wyszedłem wówczas z pokoju zrazu na korytarz, gdzie się spotkałem z Br. Chlebowskiem, i z kład obaj przeszliśmy do jakiegoś przeciwnego pokoju. Z tej przyczyny okoliczności spisania samego aktu testamentu nie są mi zgoła wiadome. Co się zaś tyczy wspomnianego poprzednio notowania przez reagenta rozporządzeń chorego na kartce, to pamiętam, iż wtedy w pokoju tuż przy drzwiach stał wysoki brunet, który, jak się potem przekonałem, był jednym ze świadków testamentowych; jego też tylko wówczas widziałem. Nie mogę atoli twierdzić stanowczo, czy innych świadków przy drzwiach wtedy nie było; uwaga bowiem moja, jako lekarza, skupiona była wyłącznie na zachowaniu się chorego. Później, gdy nam powiedziano, że testament już ukończony, powróciłem gromadnie do pokoju chorego, gdzie widziałem dużo osób. Zaraz wówczas interesując się ze stanowiska lekarza kwestją stopnia przytomności i zasobu sił chorego, zapragnąłem zobaczyć jego podpis, i rejent mi go pokazał. W. był wtedy zupełnie przytomny i rozmawiał jeszcze ze mną przy pożegnaniu.

Lokaj Bazaniak, ile pamiętam, mógł być chwilami w pokoju nieboszczyka podczas rozmowy mojej i reagenta z chorym; ale prawie pewny jestem, że często wychodził z tamtąd za różnymi poleceniami.

Wyrażanie przez chorego rozporządzeń majątkowych, które rejent w mojej obecności notował ołówkiem na kartce, odbywało się w ten sposób, że naprzód chory sam dyktował swoją wolę co do „Słownika geograficznego”. Gdy się zaś to stało, rejent zapytał go: „A jakże pan resztą majątku rozporządza?” — „Czy to konieczne?” — spytał chory. Wówczas ja wtrąciłem się do rozmowy, mówiąc: „Koniecznego nie niema, ale jeśli pan chce rozporządzić swoim majątkiem i skoro pan już reagenta fatygował, to warto przecie swoją wolę w całości wyrazić.” Na to Walewski zaczął dalej sam dyktować rozporządzenia, wymieniał *proprio motu* nazwy folwarków i osoby obdarowane.

W kwestii stanu umysłowego testatora powiedzieć mogę, że w każdej chorobie infekcyjnej lekarze zowią chorego przytomnym, gdy ten odpowiada na pytania potoczne, nieprzytomnym zaś, gdy bredzi lub majaczy. Otóż z tego życiowego stanowiska, wbrew opinii tych moich kolegów-lekarzy, którzy w charakterze ekspertów stanowczo, podobno; wyłączyli w swojej opinii przytomność umysłu u nieboszczyka w ostatnich chwilach życia — stwierdzić muszę, że ś. p. Walewski miał wtedy w mojej obecności chwilę, w których, bardzo ściśle nawet rzecz biorąc, był przy-

tomny. Widząc to, ja sam nalegałem na reagenta, aby czasu nie tracił i testament sporządził.

Drugi z rzędu świadek, p. Bronisław Chlebowski, opowiada, że podczas choroby ś. p. Walewskiego był u niego w szpitalu prawie codziennie i miał sobie przezeń powierzoną sumę około 700 rs., przeznaczoną na wydatki bieżące. W dniu zgonu ś. p. W. zrana Korneli Romocki oświadczył panu Ch., że do chorego przyjdzie niebawem „ktoś taki, komu trzeba będzie znaczniejszą kwotę zapłacić”. Z tego tytułu świadek około godziny 4-ej po południu przyszedł powtórnie do szpitala, przynosząc resztę pozostałych u niego pieniędzy w ilości 240 rs., które doręczył panu R. Wtedy to zszedłszy się w pokoja p. Romockiego z rejentem Rutkiewiczem i słysząc o zamiarze chorego spisania testamentu, pan Ch. zauważył, że jeśli tak, to trzeba się spieszyć, dopóki W. przytomności nie straci; rejent zaś odparł, że w razie nieprzytomności chorego — testamentu, naturalnie, nie spisz. W pokoju nieboszczyka ani przy spisywaniu testamentu, ani bezpośrednio przedtem świadek nie był i dlatego nie może zgola wyjaśnić, w jakich warunkach odbyło się sporządzenie testamentu i czy byli przy tem obecni świadkowie.

(D. n.)

Fr. N.

Przed jarmarkiem.

Wszystkie urządzenia, przedsiębrane przez magistrat dla przygotowania placu jarmarecznego, już ukończono, składy Banku państwa w zupełności są przygotowane, od kilku też dni nadchodzą do tych magazynów partie węgla tegorocznej strzyży, przyczem dostawa stopniowo się wzmacza.

Szopy Banku państwa, przeznaczone na pomieszczenie tryków, już wszystkie wynajęto, chociaż żadna partja dotąd nie przybyła.

Wystawa maszyn rolniczych i narzędzi gospodarczych na placu jarmarecznym zapowiada się okazałe.

Zwiezienie na plac jarmareczny wag miejskich i ustawienie ich pod umyślnie zbudowanymi szopami, uskuteczni inspekcja urzędu miejskiego miar i wag dziś wieczorem, a kancelarja komitetu jarmarecznego zainstaluje się jutro w lokalu dla niej wynajętym, w domu pod nrem 39-ym przy ul. Nowogrodzkiej. Kancelarja ta zacznie być czynna jednocześnie z urzędem otwarcia placu jarmarecznego, co nastąpi d. 12-go b. m., o godz. 10-ej zrana; otwarcia dopełni komitet jarmareczny, który zaraz odbędzie swoje pierwsze posiedzenie.

Nadmienić tu wypada, iż z pomiędzy zaproszeń o przyjęcie udziału w czynnościach komitetu jarmarecznego, wysłanych przez p. prezydenta miasta do członków-delegatów, trzy nie zostały doręczone adresatom, mianowicie p. Władysławowi Mysyrowiczowi z Łosia, p. C. A. Meierhofowi ze Zgierza i p. Jakubowi Lewenbergowi z Warszawy, a to z powodu wyjazdu wspomnianych osób z miejsc stałego ich zamieszkania.

Przez cały czas trwania jarmarku, t. j. od dnia 12-go do 18-go b. m. włącznie, wszystkie przybywające do Warszawy partie węgla mają być bezwarunkowo dostawiane wprost na plac jarmareczny; składowanie zaś węgla w jakichkolwiek innych pomieszczeniach w mieście stanowczo jest wzbronione.

Z powodu zupełnego zaniechania przez Bank państwa sprzedaży składów przy ul. Nowogrodzkiej, zaprojektowano różne ulepszenia w istniejącym obecnie głównym gmachu, a między innymi urządzenie wind pneumatycznych, które znakomicie ułatwią ekspedjowanie ciężarów na górne piętra, oraz wzniesienie parterowych budynków ogniotrwałych dookoła całej posesji, t. j. na miejscach istniejących teraz szop, kosztów około 200,000 rs.; kosztorys ten wszakże ma być zredukowany. Obecnie znów właściciele posesji b. walcowni „Koszyki”, graniczącej z terytorjum składów Banku państwa, proponują nabycie od nich rzeczowej posesji, a to dla rozszerzenia terytorjum składów bankowych, co dałoby możność należytego rozwinięcia działalności magazynów. W każdym razie po wzniesieniu nowych zabudowań przez Bank państwa na obecnym placu jarmarecznym, magistrat ma mieć zapewnione kryte pomieszczenie za odpowiednią ryczałtową sumę dzierżawną, które, według obowiązujących przepisów, miasto przeznacza dla bezpłatnego składowania dostawionej na jarmark węgla.

Po zapewnieniu takich udogodnień, a następnie ustanowieniu przy jarmarku oddzielnych meklerów przysięgłych, oraz skróceniu terminu trwania jarmarku do dwóch dni, niewątpliwie jarmark nasz pozyska jeszcze większe znaczenie.

Nadeszły już do składów Banku państwa następujące partie węgla:

Z dominjum Nowe-Miasto Wincentego Łoskowskiego 90 pud. 3 f., z dom. Gostonia Bolesława Jackowskiego 67 pud. 31 f., z dom. Borowe Bolesława Jackowskiego 60 pud. 25 f., z dom. Uleniec Kazimierza Bogusławskiego 48 pud. 35 f., z dom. Zalesie Chudzińskiego 50 pud., z dom. Pniewy Aleksandra Daszewskiego 31 pud. 35 f., z dom. Zalesie Duże Władysława Bera 51 pud. 18 f., z dom. Magnuszew Józefa Wierniewicza 120 pud. 3 f., z dom. Rząśnik Szczepana Wierniewicza 46 pud. 7 f., z dom. Zalesie Zdrojew-

skiego 55 pud., z dom. Wszerecz Franciszka Wierzbickiego 24 pud. 1 f., z dom. Boguszyce Franciszka Wierzbickiego 52 pud. 22 f., z dom. Świeszewko Wacława Mieczysławskiego 24 pud. 20 f., z dom. Gomolin 41 pud. 19 f., z dom. Cieciorzki 32 pud. 10 f., z dom. Niedarzyn 23 pud. 1 f., z dom. Skrzyńki 22 pud. 5 f., z dom. Smardzew 54 pud. i z dom. Szeromin 57 pud. 6 f., przekupnia z Płońska Abrahama Piernika z dom. Zbrożki Piotra Mieszkowskiego 63 pud., z dom. Zbiroza Juljusza Ciołkowskiego 30 pud. 37 f., z dom. Majki 125 pud., przekupnia z Sierpea Moszka Goldsztajna z dom. Lubomin Stanisława Wronskiego 51 pud. 26 f., z dom. Kuflew hr. Weroniki Dąbrowskiej 26 pud. 7 funt., z dom. Goniwki Władysława Mączewskiego 26 pud. 26 f., z dominjum Kuflew hr. Weroniki Dąbrowskiej 165 pud. 29 f., z dom. Zegrze ks. Jadwigi Radziwiłłowej 212 pud. 12 funtów.

Obecnie więc znajduje się już w składach Banku państwa 27 partji tegorocznej węgla, ogółem 1,654 pudów 18 funtów.

GIEŁDA.

Warszawa, 10-go czerwca.

Dzisiejsze poranne szacowania berlińskie zapowiadały 216.75 i 216.50, co się równa kursom 46.15 i 46.20 bez kosztów, gdy Petersburg cenit Londyn po rs. 9.41 z odbiorem natychmiastowym. Nasze zebranie giełdowe dzisiejsze rozpoczęło obroty kursem 46.35 (odpowiadającym 215.75 m. bez kosztów) za Berlin wpłaty i podniosło tę cenę pod wpływem obaw dalszej niżki kursu rubli do 46.45 (t. j. 215.30 m. za 100 rs.). Różnica tworzyły dziś 10 kop. i 20 kop. przy porównaniu wczorajszego kursu końcowego na korzyść Berlina. W dostawach robiono dziś dość dużo. Sprzedano dostawy z odbiorem stałym w końcu sierpnia r. b. po 46.40, w końcu lipca r. b. po 46.32½, 46.35 i 46.37½ i w końcu b. m. po 46.30, 46.32½ i 46.42½.

Waluty obce w niewielkim ruchu. Krótkim Berlinem obracano po 46.35, 46.37½, 46.40, 46.42½ i 46.45, przeważnie jednak po kursach 46.37½ i 46.40. Londyn krótki bez ruchu. Za Paryż krótki osiągnęto po 37.55 i 37.57½. Wiedeń krótki bez nabywców.

Z końcem giełdy żądano: za Berlin krótki 46.50, za Londyn krótki 9.42½, za Paryż krótki 37.70 i za Wiedeń krótki 77.10.

Dyskonto bankowe w Berlinie 4%, w Londynie 3%, w Paryżu 2½% i w Wiedniu 4% w stosunku rocznym.

W papierach obroty średnie, lecz ospałe, przy tendencji bez zmian. Za listy likwidacyjne żądano po 98.50 i po 98.25, stosownie do wielkości odcinków, bez nabywców. Pożyczki wschodniej kupiono kilkanaście tysięcy rubli III em., opatrzonej stemplem niemieckim, po 100.65, przy zafiarowaniu po 102.25 II-ej em. i po 103.75 III-ej em. Pożyczki wewnętrzne 4% z roku 1887-go I-ej ser. ceniono po 95.75 i po 95.45 trzy następne serie, a otrzymano za kilka tys. dalszych serj po 95.25.

Listy zastawne ziemskie 5% starano się umieścić po 100.50 i po 98.90 listy zastawne ziemskie 4½%, których umieszczono kilka tysięcy rubli po 98.80 i 98.75.

Listy zastawne 5% m. Warszawy ofiarowano po 102.60 pierwsze cztery serie, a po 102.10 dwie ostatnie serie, nabyto zaś kilka tysięcy listów I-ej s. po 102.50, oraz kilka tysięcy VI-ej serji po 101.90.

Sprzedano kilkanaście akcji Tow. zakł. gór. Starachowickich po 114.50.

W żądaniu kupony celne po rs. 1.52 1/3. Zapłacono zaś za kilka tys. po rs. 1.52.

Godzina 12-ta. Uspokojenie giełdy dla walut obcych mocne.

Okowita. Cena dystylatorów. Wiadro 100% rs. 11.30⁷ do 11.37 netto. Wiadro 78% rs. 9.— do rs. 9.05—2%. Dowozów brak, zapasy bardzo słabe. Uspokojenie bardzo mocne. Cena warsz. Tow. ocz. i sprzed. spirytusu rs. 11.12.

— Sprostowanie. — We wczorajszym sprawozdaniu giełdowym mylnie podano kurs akcji Banku handlowego: zapłacono nie 403.—, lecz 404.— rs.

Sprawozdania z targów.

Targ zbożowy na placu Witkowskiego w dniu 9-ym czerwca. — Dowozy, jak zwykle w piątek, były ograniczone i składały się z matych partji towaru. Uspokojenie niezdecydowane. Pszenicy dostarczono 300 korey, obrotów zupełnie nie było. Żyta dowieziono tylko 100 korey, wyborowe oddawano po 4.35. Dowozy owsa wynosiły 300 korey, sprzedawano stosownie do gatunku po 2.90 do 3.40. Siano kupowano po 50 do 55 kop., słomę po 26 do 30 kop.

Mąka i otręby. Tydzień ubiegły w handlu mąką przeszedł spokojnie. Popyt był bardzo niewielki, prawie żaden, skutkiem czego ceny pozostały bez zmiany. Otręby są w bezustannem poszukiwaniu we wszystkich gatunkach na eksport, przy mocnem usposobieniu. Płacono za żytnie 62 kop. franco brzeg Wisły i 66 kop. franco Aleksandrów, za pszenne 52 do 58 kop. za pud.

Z handlu lnem. Kończący się obecnie sezon zaliczyć można do najpomyślniejszych. Powiększający się od lat dwóch popyt wywołał w roku bieżącym zupełnie wyczerpanie zapasów. Wszelkorożny urodzaj lnu w Rosji i za granicą był co najmniej mniejszy niż w r. 1891-ym, skutkiem czego ceny zaczęły się podnosić, a zapasy zostały bardzo szybko wyczerpane. Fabrykanci zagraniczni pokładali wielkie nadzieje w zbiorach tegorocznych, które miały zasilić zapasy i wywołać niżkę cen na rynkach wewnętrznych. Tymczasem wieści nadchodzące z zagranicy o zasiewach lnu są nader niepomyślnie.

ne. W Niemczech i Austrii panowała susza i długie zimna; z Irlandji niema dotąd wiadomości szczegółowych, to tylko pewna, iż obszar zasiewów jest mniejszy od zeszłorocznego. We Francji, Belgji i Holandji wiosna w r. b. nastąpiła bardzo wczesnie; skutkiem długotrwałej suszy zasiewy ucierpiały ogromnie, a nawet przepadły zupełnie. Popyt na wyroby lniane, jak donosi *Torg. gaz.*, wzrasta z dniem każdym, dzięki licznym zakupom, dokonywanym przez fabrykantów zagranicznych. Wobec powyższej wymienionych okoliczności, dla producentów lnu rok bieżący będzie zapewne nader pomyślny. Ani russey, ani zagraniczni fabrykanci nie są zaopatrzeni dostatecznie w towar, i dlatego od samego początku nadchodzącego sezonu zmuszeni będą zwrócić pilną uwagę na len ruskij.

Zapasy okowity wynosiły w d. 13-ym kwietnia

w okęgu	r. 1892-go	r. 1893-go
akcyzowym:	stopni alkoholu bezwodnego	
warszawskim	1,083,894	1,613,864
skierniewicko-grójeck.	4,582,769	5,722,019
włocławskim	4,284,880	5,552,347
siedleckim	4,557,494	4,979,691
łuckim	3,865,127	5,236,841
białskim	7,192,250	9,007,568

A zatem w d. 13-ym kwietnia r. b. zapasy okowity w gubernji warszawskiej były o 2,936,687 stopni, zaś w gubernji siedleckiej o 3,609,229 stopni alkoholu bezwodnego większe, niż w tymże dniu 1892-go r.

BIURO INFORMACYJNE O NEDZY WYJĄTKOWEJ
sprawdzonej przez siostry miłosierdzia, poleca miłosierdziu publiczności warszawskiej:
Tamka № 35.—Posiedzenie dnia 25 maja 1893 r.

Nr domu	Ulica	Nazwisko lub initiale	U W A G I.
13	Młynarska	Kiziewicz Wik.	Mąż chory, dz. dr. 5-ro.
82	Panska	Wilman Balb.	Mąż nieobecny, dz. dr. 5.
45	Wielka	Pienkowska A.	Mąż chory, dzieci drob. 4-ro, matka stara.
2	Srebrna	Konarska Mar.	Mąż w szpitalu, dz. dr. 4.
31	Wronia	Szymonowicz B.	Wdowa, dz. dr. 4-ro.
92	Czerniako	Myszkowski A.	Wdowa chora, dz. dr. 6.
16	Fabryczna	Bonczyk Marja	Wdowa, dz. 5, matka stara.
40	Szumowiz	Keller Klemen	Wdowa, dzieci dr. 5-ro.
1	Skoryszew	Somski Ignacy	Zona chora, dz. dr. 5.
32	Now Swiat	Mitrowski Miec	Zona zmarła, dz. dr. 4-ro.
17	Freta	Borowski Józef	Zona w szpitalu, dz. dr. 6.
92	Pawia	Leitner Anna	Wdowa, dzieci dr. 5-ro.
17	Freta	Sobstom Doba	Mąż nieob., dz. dr. 5.
17	Rybaki	Szymańska Ag.	Mąż w szpitalu, dz. dr. 4.
10	Przyrynek	Golke Katarz.	Mąż chory, dz. dr. 6, z tył. 4-ro chorych.

— Dr **S. Groszlik**, Graniczna 10, przyjmuje z chorobami chirurgicznymi, specjalnie **organów moczowo-płciowych**. Od 4—6. 2075

— Dentysta **Zofja Guterman** wstawia zęby sztuczne, leczy i plombuje. Przyjmuje codziennie od 10 rano do 5-ej po południu. Szpitalna 3. 2345

B. lekarz powiatu hrubieszowskiego
FELIKS KRAJEWSKI
przeniósł się na stałe do Warszawy i zamieszkał przy ulicy Koszykowej nr 21. 2369

M. PUSCH
Fotografia Teatrów
Warszawa, Miodowa 1 (róg Senatorskiej). 2372

— **Rajchman i Spółka**, najstarsze w kraju Biuro Ogłoszeń do wszystkich dzienników, Warszawa, Senatorska 26, przyjmuje ogłoszenia i reklamy po cenach redakcyjnych, ustępując rabaty przy większych zamówieniach. Wzory, redakcja ogłoszeń, kosztorysy bezpłatnie. Telefonu nr 638. 861r

Dr **Jakób Halpern**, b. lekarz na klinikach zagranicznych. Choroby **skórne i weneryczne**. Do 10 r. i od 3—5 po p. Nowy-Swiat 36. 2368

Kantor wymiany pieniędzy

na dworcu dr. żel. W.-W.
Sprzedaje wszelkie monety i banknoty zagraniczne taniej jak w mieście.
Pp. Podróżni kupujący za rs. 50 mogą otrzymać wszelkie potrzebne drobne banknoty i monety. 2298

— „**Santal pure**” kapsułki z najlepszego, świeżo otrzymanego olejku santalowego poleca apteka **L. Ziemińskiego**, magistra farmacji, Marszałkowska nr 153. 735r

Banknoty i monety zagraniczne, oraz listy kredytowe.

Mamy honor podać do wiadomości, że wszelkie monety i banknoty zagraniczne sprzedajemy po kursie dziennym.

Wystawiamy nadto przekazy listowne i telegraficzne oraz okólnikowe listy kredytowe (lettres de crédit circulaires) na wszystkie główne miasta i miejscowości kuracyjne.

DOM BANKIERSKI
Maurycy Nelken i S-ka
Krakowskie-Przedmieście nr 71. 815r

— Weterynarz tramwajów warszawskich **Romuald Sobolewski** mieszka Sołec 24. (2212)

Bilety na wystawę do Chicago
są do nabycia w biurze pp. **Włodarkiewicza i Siekluckiego** jeneralnych agentów wystawy w Chicago, Marszałkowska 122 w Warszawie.
Przewodnik na wystawę do Chicago we wszystkich księgarniach i w biurze tej firmy. 1918

— Dr **E. BRÜHL** ordynuje przez cały sezon, jak w latach poprzednich, w Gleichenbergu, villa Max (w zimie w Meranie). 2308

Dr MIZGIER
lekarz powiatu błońskiego zamieszkał stale w **Grodzisku**. Jordanowice ulica Ogrodowa dom p. Zakrzewskiego. 2313

Zmiana pomieszkania.
Lekarz chorób niewieści i akuszer
Dr. Zygmunt Ashkenazy

W KRYNICY
zamieszka z początkiem czerwca r. b. w domu **pod Rybą**, obok zakładu W. Komunikiej. (2112)

Dr Józef Radziszewski
stale ordynuje w Busku jako lekarz zdrojowy.—789r

— Dr **Z. Nieszkowski** nadal do Szczawnicy wyjeżdżać nie będzie, podczas lata praktykować będzie w Warszawie. Bracka nr 8. 871r

— Dr **Józef Muskat** osiadł w Błoniu na miejscu dra Kuniga. 2394

Dr Władysław Stan
b. asystent prof. Jurasza ordynować będzie przez sezon kąpielowy w Reinerz. 869r

KORESPONDENCJA PRYWATNA.

— Ukraińce.—Czyżby twe pierwsze bzy już przekwitły—a pozostały li tylko nagie lodygi? Ach! jakżeż to bezzdenie smutne...—Trzynastka. 2396

WENZEL.
MACZKA NESTLA do karmienia dzieci,
MLEKO zgęszczone **NESTLA**,
We wszystkich Składach Aptecznych i Aptekach w Warszawie i na prowincji.
Uważać na stempel niebieski i podpis Aleksandra Wenzel na puszkach.
Główny Agent na Rossję *Alexander Wenzel*
UWAGA. Za prawdziwość maczki i mleka, odpowiadam jedynie w puszkach zaopatrzonych niebieskim stemplem i podpisem Aleksandra Wenzla, agenta na całą Rossję.
HENRYK NESTLE w Vevey (Szwajcaria). 779R

Magazyn Europejski
ubiorów męzkich
A. MITELNIKOWA, Trębacka № 4, dom Szeiblera,
przygotował na nadchodzący koniec roku szkolnego dla młodzieży, wychodzącej ze szkół, znaczny wybór gustownych eleganckich, a tanich garniturów, płaszczy i palietotów, po cenach wyjątkowo niskich.
Z szacunkiem **A. Mitelnikow**.
Magazyn Europejski filji nie posiada. 1113

BELKI ŻELAZNE
wszelkich wymiarów w znacznych zapasach,
poleca **skład materiałów budowlanych i technicznych**
DAWIDA PERL,
Grzybowska 21, Telefonu Nr 603. 1116

KĄPIELE REINERZ
na Szlasku Pruskim,
uzdrowisko kuracyjne klimatyczne,
w lasy bogate. 568 metr. nad powierzchnią morza, posiada trzy źródła do picia, obfitujące w kwas węglany, alkaliczne, żelaziste, kąpiele mineralne, błotne, tuszowe, oraz wyborny zakład żelazny i mleczny. Przeważnie zalecane w chorobach dróg oddechowych, oraz w sprawach wzmocnienia organizmu.—**Frenkwencja 7,000 osób, 3 lekarzy kąpielowych.** Otwarcie sezonu z początkiem Maja. Ostatnia stacja kolejowa **Rückers-Reinerz** 4 kilometr.
Prospekty bezpłatnie i franco. 780R

Specjalny Skład
Obić Meblowych, Dywanów i Firanek
p. f. S. SILBERMAN,
ŻELAZNA BRAMA Nr 1, przy Ogrodzie Saskim, 1-e piętro,
otrzymał wielki wybór tkanin meblowych, po cenach znacznie niższych.
Specjalizując się głównie w dziale tkanin meblowych i portjer, przy znacznym zredukowaniu kosztów administracji, jesteśmy w stanie sprzedawać nasze towary hurtownie i detalicznie, po cenach uniemożliwiających wszelką z nami konkurencję.
Juty od 25 kop. Firanki od 15 kop.
Zarządzający Składem
Edward Zylberman. 1089

Letnie Mieszkanie,
2 pokoje i kuchnia w ogrodzie spacerowym, wiorsta od przystanku Włoch w Czechowicach. Wiadomość u W. P. Filia Buchalc. 1108

CHICAGO WALC
przez **W. Osmańskiego**.
Do nabycia we wszystkich księgarniach.
Cena kop. 50. Nakład **Księgarni J. Guzanowskiego**, Senatorska 32. 1094

Wyroby kamieniarskie
z kamienia twardego na trotuary uliczne.

Łokieć kwadratowy koloru czerwonego i białego, kosztuje 35 kop. Stacja Zagdańsk. Kościelne posadzki, składające się z płyt koloru białego i czerwonego, 4 sztuki na łokieć kwadratowy, z materiału twardego, nie przyjmujące wilgoci, trwałego na 100 lat, oraz schody białe i czerwone, po cenach bardzo przystępnych.
Adres. Kolej Iwangrodzko-Dąbrowska, stacja Zagdańsk. Listy na imię Ignacego Grzybosińskiego. 1109

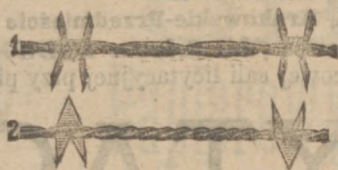
Poszukuję samodzielnej
Administracji dóbr.
Bekomendacje liczne przedstawię.—Wiadomość: ulica Widok 22, mieszk. 18. 1078

FOLWARK
dziedziczny w Grochowie, przy szosie, między f. brykami do sprzedania, z inwentarzem żywym i martwym, razem lub częściowo.—Długów niema.—Wiadomość na miejscu № 5, lub na Pradze, ul. Targowa № 23—175, stróż poinformuje. 775R

LOMBARD PRYWATNY,
przy ul. Bednarskiej № 13,
zawiadamia, iż w d. 2 (14) Czerwca r. b. i dni następujących, odbywać się będzie licytacja na zastawy nie wykupione w swoim czasie.
1110 **OKSENBERG.**

Do sprzedania sprowadzone ze wsi
3 wałachy gniade,
cztero i pięcioletnie. wzrostu 2 i 3 werszki, po ogierach pełnej krwi: Voltigeur, Kalchas, Hiss-Majesty. Róg Smolnej i Nowego-Swiatu Nr 18. 1115

A. DEICHSEL
Fabryka powrozów drucianych i tkalnia drutu,
Sosnowice, stacja Dr. Żel. Warsz.-Wied,
w Warszawie, ALFRED GRODZKI, Senatorska 33,

dostarcza każdej chwili

DRUT KOLCZASTY do płotów:

№ 1. Drut kolczasty cynkowy 4-szpicyowy, po kop. 12½ za sażeń.
№ 1. Drut kolczasty czarny. 9
№ 2. Drut kolczasty cynkowy 3-szpicyowy, po kop. 15 za sażeń.
№ 2. Drut kolczasty czarny. 11
Zaliczenie w jednej trzeciej należności przy zamówieniu, przy znacznych obstalunkach
rabat. Tkaniny druciane do ogrodzeń, płotów i t. p. najtaniej.
Instrukcje do zakładania płotów drucianych wysyła się bezpłatnie. 418R

H. KUCHARZEWSKI Skład Wód Mineralnych naturalnych

przy aptece, ul. Miodowa № 4, dawniej Senatorska, wprost Miodowej.
Świeżego tegorocznego czerpania nadeszły już ze wszystkich Europej-
skich źródeł, jak również i krajowe wody mineralne naturalne wraz z produktami
mi leczniczymi z tychże źródeł, jako to: Szlasy, Ługi, Wyciągi, Mydła,
Sole, Pastylki, również przeciwory do robienia serwatki. Do późnej jesieni
co pewien czas świeżemi transportami ekspedycja zaopatrywana będzie.

Broszury, Cenniki i Wskazówki zachowywania się przy picu wód, do-
łączane będą na żądanie bezpłatnie. O zem mam honor WWPP. Doktorów i Sza-
nowną Publiczność zawiadomic.

Wody z mego składu znajdują się w wielu aptekach i zakładach kąpielowych.

TELEFON 274.
1007

H. Kucharzewski,
MAG. FARMACJI.

FLINSBERG, zwany Szląską ENGADINĄ, w Górach Szląskich „RIESEN” i „ISER”.

Kuracja wiosenna, letnia i zimowa.—Klimat górski i lesisty.—Źródła żela-
ziste.—Kąpiele błotniste oraz igliwowe.—Gorczyca alpejska.—Kefir.—Miesie-
nie.—Woda zimna.—Położenie romantyczne, zabezpieczone, ztąd szlaską „En-
gadina” nazwane. 520—970 metrów, ztąd wyższe od Elster i Reichenhall.—Wysyłka
wód mineralnych i ekstraktów.—Odwiedzanie tej miejscowości od lat 10 podniosło się
i wynosi 4600 osób rocznie.—Wysyłka ekstraktu igliwia (zupełnie nowego) do kąpiel
po 50 fen. butelka.—Stacja drogi żelaznej: Friedeberg nad Queiss.—Lekarz zarządzający
456R Dr. ADAM.

J. SPORNY. Warszawskie Przedsiębiorstwo Asfaltowe i Fabryka Tektur,

wykonywa roboty asfaltowe i dekarские, poleca te-
kturę do krycia dachów, lak asfaltowy i wszelkie
inne materiały w zakres specjalności Przedsiębiorstwa wcho-
dzące, oraz Smołę gazową po cenach umiarkowanych.

Zamówienia przyjmują się w **Kantorze Przedsię-
biorstwa w Warszawie** przy ulicy Erywańskiej
Nr 14 (Plac Zielony). 636R

Wyjeżdżającym na letnie mieszkania

polecam własnej firmy

HERBATE wprost
z Kuchaty
J. Z. RATYŃSKI,
Jerozolimka Nr 84. 1080

Uzdrowisko CIEPLICE SCHÖNAU

w Czechach; od wieków znane i wslawione gorące, alkaliczno-salinowe
termy (295—390R). Używanie kuracji bez przerwy w przeciągu całego
roku. Uzdrowisko pierwszorządne z wszelkimi zabudowaniami kąpielo-
wymi; kąpiele błotne.

Przeważnie wskazywane przez swą wielką skuteczność w chorobach
pedagry, reumatyzmach, paralizach, ustrojach skrofolicznych, niewral-
gjach i innych chorobach nerwowych i wynikających ztąd skutkach; jako
miejsce po kuracjach silnych wskazywane z wielkim skutkiem.

Piękne, zabezpieczone położenie w rozległej śród wysokich lasem pokrytych
gór ciągnącej się dolinie.

Wszelkich wyjaśnień udziela oraz zamówienia na mieszkania przy-
muje: Inspektorat kąpielowy w Cieplicach (Teplitz), w Schönan urząd bur-
mistrzowski (Bürgermeisteramt in Schönan). 741R

Bloki i Windy do podnoszenia ciężarów
Kuchnie polowe różnego rodzaju.

Obfity Skład u firmy

H. SOMYA,

Dom Handlowy i Biuro Techniczne

w Warszawie, Bracka 25.

676R

Najstarszy Zakład Naukowo-handlowy

Henryka Barber, Wrocław, Carlstrasse 36.

Wykład buchalterji pojedynczej, podwójnej, włoskiej, rolniczej,
mleczarskiej i bankowej.—Przyjęcie codzienne.—Prospekty bezpłatnie
i franco.—Dla dam nauka oddzielna. 586R

KARLSBAD

Cieszące się światową sławą źródła i produkta zdrojowe, uznane
jako najskuteczniejszy

Środek leczniczy

przeciwko chorobom: żółdka, wątroby, śledziony, nerek,
organów trawienia, zaburzeń, przeciwko Diabetes mel-
litus (choroba cukrowa), kamieni żółciowych, pęche-
rzowych i nerkowych, podagrze, reumatyzmowi i t. p.

Do kuracji picia Wód w domu, są:

Karlsbadzkie

(WODY MINERALNE,
SÓL SPRUDŁOWA krystal. i w proszku,
PASTYLKI SPRUDŁOWE, 701R
MYDŁO SPRUDŁOWE,
ŁUG SPRUDŁOWY i SÓL ŁUGOWA.

na składzie we wszystkich składach wód mineralnych, materiałach aptecz-
nych i aptekach.

Wysyłka Wód Mineralnych Karlsbadzkich.

Löbel Schottländer, Karlsbad (Czechy).

Kąpiele morskie i solankowe w Kołobrzegu.

Letnie bilety kolejowe. W 1892 roku odwiedziło 8368 gości, nie licząc po-
dróżnych. Jedyne miejsce kuracyjne w świecie, posiadające jednocześnie kąpiele
morskie i naturalne 5/ solankowe. Silne falowanie wód i brzeg kamienisty i od
szlamu wolny. Gorące kąpiele morskie. Kąpiele błotne. Masaż. Gimnastyka le-
cznicza. Piętnastu zdolnych lekarzy. Roślinność gęsta i piękne parki nad morzem.
Wielki plac koncertowy z obszerną hallą nadbrzeżną i pełnym gustu ogrodem ku-
racyjnym przed zamkiem brzeżnym. Wysoko położone domy nadmorskie, na 2 ki-
lometry długie od portu do szaniec leśnych. Daleko w morze idący stóg morski.
Wodociąg i kanalizacja. Wyborowy teatr i kapela. Bezpośrednia komu-
nikacja telefoniczna z Berlinem i Szczecinem. Mieszkania hotelowe i letnie
w znacznej ilości do wyboru. Cena wynajmu umiarkowana. Różne przyjemności.
Plac do lawn-tennisu. Czytelnie. Otwarcie kąpeli 1-go Czerwca, kąpeli solanko-
wych kilkanaście dni przedtem. Prospekty i plany wysyłają się bezpłatnie. Przy-
muje się umowy tygodniowe na mieszkania. 632R

Miejska Dyrekcja kąpielowa.

Sezon:

Maj—Październik. Kąpiele Reichenhall.

Kuracja solankowa, żętyczna i największa niemiecka stacja klimatyczna
w Alpach bawarskich. Kąpiele solankowe z ługu macicznego, błotne i ekstraktu igliwio-
wego. Mleko kozie, krowie, kefir, wyciągi z ziół alpejskich, wszelkie wody mineralne swo-
jego czerpania, wielki aparat pneumatyczny, inhalacje wszelkiego rodzaju, parki, fontanny
solankowe, kuracja naturalna według metody prof. Oertel'a, zakład leczenia zimną
wodą i gimnastyka lecznicza. Najlepsze warunki ogólnie higieniczne przez dostar-
czenie wody górskiej, kanalizację i dezynfekcję; piękne ogrody i urządzenia z okry-
tymi alejami, place do gry w krokieta i lawn-tennis, pobliskie lasy jodłowe i spaceru uprzy-
jemniają pobyt.—Dwa koncerty dziennie kapeli zdrojowej, teatr sezonowy, czytelnie, stacja
telegraficzna i kolejowa.—Dokładne prospekty bezpłatnie i franco przez

631R

Król. Komisarjat kąpielowy.

Medal złoty
Antwerpja 1885 r.

Medal złoty
Amsterdam 1883 r.

Moskwa 1882 r.

**TOWARZYSTWO CARSKO-SIELSKIEJ
FABRYKI OBIĆ PAPIEROWYCH**

A. UKONINA,

Warszawa, Plac Teatralny Nr 11.

Poleca Obicia papierowe w wielkim wyborze, desenie zupełnie nowe, gustowne,
ceny stale fabryczne.—Warszawa, Plac Teatralny № 11. 949

Zakład Dyjetetyczny

D-ra Skórczewskiego

w Krynicy,

otwarty od 15-go Maja do 30-go
Września. 447R

„Kawior Wiślany”

znany ze swej dobroci, wyrabiany na
miejscu połowa jesiotrów, nadchodzi
co dzień świeży.—PP. Kupcom odste-
puje rabat.—Skład: Senatorska № 22,
lokalu № 49. 1096

OBWIESZCZENIE.

Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 21 Czerwca (3 Lipca) r. b., o godzinie 12-ej w południe, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu m. Warszawy licytacja od summy rs. 980 kop. 70 in plus przez opieczetowane deklaracje, na sprzedaż uprzedzącej do pogrzebowych obozów na Powązkach i Brudnie. Życzący sobie uczestniczyć w licytacji, obowiązani są złożyć w Magistr. zapieczet. deklarację, napisaną na papierze stemplowym ceny kop. 80, wraz z kwitem kasy m. Warszawy na vadium w kwocie rs. 98 kop. 7, które nie utrzymującym się na licytacji zwrócone będą niezwłocznie. Spis przedmiotów do sprzedaży, przejrzeć można w Wydziale kassowym Magistratu i w kancelariach cmentarzy na Powązkach i Brudnie. W tychże kancelariach mogą być obejrzone i same przedmioty.

Utrzymujący się na licytacji, obowiązani będzie wnieść do kasy pogrzebowej przy Magistracie zadeklarowaną sumę w przeciągu trzech dni po licytacji, sprzedane zaś przedmioty będą mu wydane dnia 1 (13) Lipca r. b.

Wzór do deklaracji wydrukowany został w Dzienniku Warszawskim i w Gazecie Policyjnej, przyczem wzór ten może być otrzymany i w Magistracie. 768r

GILZY NIESKLEJANE
z najlepszej bibułki higienicznej
„Les Dernières Cartouches”,
poleca **FABRYKA GILZ**
J. Rosenbluma
w RADOMIU, przy ulicy Lubelskiej.

Gilzy te higieniczne niesklejane wszelkich żądanych gatunków, wyrabiane z prawdziwej francuskiej bibułki, „Les Dernières Cartouches”, uznanej przez Laborator. Chemiczne Uniwersytetu Warszawskiego, znalazły już uznanie wśród palących papierosy i prawdziwych znawców, za najlepsze.

Prawdziwą i nie fałszowaną jest tylko ta bibułka, która posiada na każdej gilzie wyraźny i czytelny wodny znak: „Les Dernières Cartouches” i z tej to bibułki obecnie wszystkie gilzy wyrabiane, o czem mam honor zawiadomić Szanowną Publiczność.

WW. PP. Handlującym odstępuję się stosowny rabat.

Uprasza się o zwrócenie uwagi na znak fabryczny.

Główna sprzedaż w **Tanym Sklepie**, dom W-go Wagi w Radomiu. 733R

Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 21 Czerwca (3 Lipca) r. b., o godz. 12-ej w południe, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu m. Warszawy licytacja **in minus** przez opieczetowane deklaracje,

na dostawę w r. 1894 dla policji warszawskiej:

- 1) drzewa sosnowego russkiej trzechszczapowej miary około 730 sążni, od rs. 21 za sążień;
- 2) mioteł 846 sztuk, od kop. 2 za sztukę;
- 3) słomy do sienników 3066 pudów i
- 4) słomy do sienników dla arestantów aresztu policyjnego warszawskiego 2,000 pudów, od kop. 30 za pud.

Mający zamiar ubiegania się o rzeczne przedsiębiorstwo, złożą w d. do licytacji naznaczonym, do godziny 12-ej w południe, na ręce p. o. Prezydenta Miasta, zapieczetowaną deklarację, napisaną bez poprawek na papierze stemplowym ceny kop. 80, wraz z kwitem kasy miasta Warszawy, na złożone vadium, w ilości rs. 1687, które nieutrzymującemu się przy licytacji będą zwrócone.

Warunki są do przejrzania w Wydziale Administracyjnym Magistratu codziennie, wyjąwszy dni świątecznych, szczegółowe zaś ogłoszenie o licytacji, jako też wzór do deklaracji, wydrukowane zostały w Gazecie Policyjnej. 767r

Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 7 (19) Czerwca r. b., o godz. 11-ej przed połud., odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu m. Warszawy licytacja **in plus** przez opieczetowane deklaracje,

na sześćioletnią dzierżawę, licząc od d. 19 Czerwca (1 Lipca) 1893 r., do takiejże dafy 1899 r., w domu pomissionarskim, sklepu Nr 1 z pokojem, od rs. 843 rocznie.

Mający zamiar ubiegania się rzeczoną dzierżawę, złożą w dniu do licytacji naznaczonym, do godziny 11-ej przed połud., na ręce p. o. Prezydenta m. Warszawy zapieczetowaną deklarację, napisaną bez poprawek na papierze stemplowym ceny kop. 80, wraz z kwitem kasy m. Warszawy na złożone vadium w ilości rs. 85, które nieutrzymującemu się przy licytacji będą zwrócone.

Warunki i plan, są do przejrzania w Wydziale Administracyjnym Magistratu, codziennie wyjąwszy dni świątecznych, szczegółowe zaś ogłoszenie o licytacji, jako też wzór do deklaracji, wydrukowane zostały w Gazecie Policyjnej. 766r

Warszawskie Akcyjne Towarzystwo Pożyczkowe.

Kantor Główny, plac Warecki № 2,

Filja I-sza, Leszno № 2.

Filja II-ga, Krakowskie-Przedmieście № 70.

zawiadamia, że w d. 28 Czerwca (10 Lipca 1893) i dni następnych od godziny 10-ej zrana, w miejscowej sali licytacyjnej przy placu Wareckim Nr 2, odbywać się będzie

LICYTACJA

na sprzedaż zastawów we właściwym czasie nie prolongowanych, a zastawionych tak w Kantorze Głównym przy placu Wareckim Nr 2, jak i w Filji I-ej Leszno Nr 2 oraz w Filji II-ej Krakowskie-Przedmieście Nr 70. 1075

Ostatni dzień prolongaty do dnia 26 Czerwca (8 Lipca) 1893 r.

Wykaz numerów zastawów podlegających licytacji w Gazecie Policyjnej.

A. RIEDEL.
Istnieje od 1830 r.,
Krak.-Przedmieście 15,
poleca po cenach przystępnych:
Koszule
męskie białe, kolorowe, podróżne, kroju i materiału doskonałego.
Krawaty
nowych fasonów.
Kołnierze
i MANKIETY płóciennie.
Ręczniki
i PŁÓTNA Jarosławskie. 1080
Chustki
płóciennie, jedwabne i batystowe.
Batysty, Kretony, Lawn Tennis
na Bluzki, Kostjomy i Koszule.

NA CZASIE!

Wyszedł z druku **Przewodnik dla służby zdrowia** (tak zwanych „sanitarzy”), pracującej podczas epidemii cholery. Na podstawie praktyki sanitarnej i instrukcyi rządowych, ułożony przez **D-ra Józefa Tchórznińskiego**. Cena kop. 30, z przesyłką pocztową kop. 40. Można go kupować w księgarni Teodora Paprockiego i S-ka w Warszawie, Nowy-Swiat № 41. 777r

Hygiena Praktyczna

(w dwóch częściach)

D-ra Medycyny Ludwika Natansona sprzedaje się w Warszawie u S. Lewentala Wydawcy (Nowy-Swiat № 41) oraz we wszystkich znaczniejszych księgarniach po rs. 3 k. 50, z przesyłką pocztową rs. 4. Zlecenia z prowincji uskuteczniają się także i za zaliczeniem pocztowem. 776r

„Towary Okazyjne” (Manufakturalne),

najtaniej poleca

Gustaw Arnold,

ul. Hr. Kotzebue № 2, wprost
Trębackiej, 1039

KOLONJA.

za rogatkami Moskiewskimi (Grochowskimi), na 18-tej wiorście od poczty, składająca się z 32-ch morgów gruntu, z domem murywanym o 7-iu pokojach, sklepem, piwnicą, lodownią, zajazdem i stajnią murywaną, z prawem dziedzicznej propinacji, w dobrem położeniu, na przystępnych warunkach do sprzedania, bez pośrednictwa osób trzecich.

Zgłoszć się do restauracji za rog. Wolską, na przeciw cmentarza prawosławnego № 160. 1074

Letnie garnitury i sak-palta,
poleca 1056

TANIO

Magazyn Wiedeński

L. KOCH,

Miodowa Nr 2.

Do sprzedania
dwa zaprzęgowe

WAŁACHY, 1091

4-ro i 5-cio letnie, ze stada Sterdyńskiego. —
Wiadomość u rządcy domu, ul. Foksal № 8.

EXTRAIT DE FLEURS

LILAS
de Perse

VÉRITABLE

Skład fabryczny, ul. Leszno Nr 1.

Syndyk tymczasowy massy upadłości
Władysława Aleksandra Haubolda,

podaje do publicznej wiadomości, iż stosownie do decyzji Sędziego Komisarza, w dniu 3 (15) Czerwca r. b., o godz. 3 po południu i dni następnych, odbywać się będzie sprzedaż przez publiczną licytację, majątku upadłego w magazynie, przy ulicy Mazowieckiej № 10, składającego się z rozmaitych mebli stylowych, a mianowicie: modeli, krzesel, foteli, kanap, stołów, biur, dekoracyi tapicerzskich i kerpusów drzewnych, jak również mebli i sprzętów domowych w mieszkaniu, przy ulicy Jerozolimskiej № 67. Szczegółowy spis przejrzeć można u niżej podpisanego syndyka.

1112 **Seweryn Winnicki,**
Adwokat Przysięgły, Chmielna № 21.
Warszawa, 28 Maja (9 Czerwca) 1893 r.

Egzamina

przedwakacyjne nowowstępujących uczennic
w Zakładzie Naukowym 6-io klasowym Żeńskim

ANNY JASIEŃSKIEJ

(Krakowskie - Przedmieście № 15,
pałac hr. Józefa Potockiego),

odbywać się będą od 2-go do 25-go Czerwca r. b., w godzinach lekcji. 745R

REPRESENTATION GENERAL
POUR LA RUSSIE
DE LA MAISON
F. FOLLOT
PARIS

firma egzystuje
od 1875 r.

Największy wybór
OBIĆ
Papierowych.

KAROL SAPIECHA.
NIECAŁA
N° 11,
Hotel Brühla.

Próby Obić udzielają się bezpłatnie.

Ceny fabryczne.

778r

GENERALNY REPREZANT
DOMU FRANCUSKIEGO
F. FOLLOT
W PARYŻU

firma egzystuje
od 1875 r.

Nagrodzone
LISTEM POCHWALNYM
na Wystawie Nasion w Muzeum Przemysłu
i Rolnictwa w r. 1892,

Wykazy v. RAPORTA

rolniczo-gospodarcze tygodniowe,
pomysłu **W. G. BOŃCZY.**

Nabyć można w główniejszych księgarniach
i składach papieru i w kancelarii Muzeum
Przemysłu i Rolnictwa, na Krakowskim-
Przedmieściu N° 66. 1092

Zaginął DOWÓD

Banku Handlowego w Warszawie, za N°
24-91, z dnia 19 Grudnia 1890 r., na zasta-
wione w tymże Banku 5 sztuk Rosyjskiej
Pożyczki Premjowej. 765r

M-me Mercère,

Nowy-Świat N° 20.

Francuska szkoła kroju, szycia
i haftów.—System oryginalny Worth'a
i Laferiera, uznany za najlepszy dla
krojczyń.—Przy szkole jest magazyn
sukien i kapeluszy.—Przyjmują się pen-
sjonarki. 1082

Franszke
Jedyna w kraju
Fabryka Obić Papierowych,
egzystująca od 1829 roku,

poleca;

Najtańsze Obicia Papierowe,
największy wybór
w najlepszym guście oryginalnych deseni
paryżskich.

SKŁAD GŁÓWNY
Krakowskie-Przedm. Nr 15.

546r

Fabryka ŻALUZYJ
A. STIEBERT,

Łódź, ulica Dzielna Nr 24,

poleca wielki wybór ulubionych żaluzyj drewnianych sztabkowych do
umieszczenia wewnątrz lub zewnątrz okna, do okien okrągłych lub o-
strokątnych, zrobione z najlepszego zagranicznego materiału, po naj-

przystępniejszych cenach.

1079

Biuro Techniczne „GUDRONIT,”
Budowniczego A. CISZEWSKIEGO i S-ki

w Warszawie, Krakowskie-Przedmieście Nr 44.

Osuszanie mieszkań. Tępienie grzyba drzewnego. Najlepsza warstwa izola-
cyjna na fundamenta. Nowy sposób tynków wapiennych na drzewie. Główna fa-
bryka wentyla orów najnowszych systemów. 904

Największa w roku

LICYTACJA,
na KONIE i EKWIPAŻE, odbędzie się w
NOWYM TATTERSALLU,

Warszawa, Trębacka 11, dnia 19 i 20 Czerwca r. b.

Wpis od konia rs. 1. W razie sprzedaży 5%.

Wpisy koni do dnia licytacji.

1011

SZCZAWNICA.

Zakład zdrojowo-kąpielowy i klimatyczny w Galicji, w pow. Nowotarskim.
z 7 zdrojami silnej szczawy sodowo-słonej i sodowo-żelazistej, skutecznie działających we
wszelkich nieżytach (katarach), tak narządu oddechowego, jak i narządów trawienia, w dłu-
gotrwałem zapaleniu płuc i rozedmie (astmie), przy wysiękach opłucnej, w początkach su-
chot, w chorobach dróg moczowych, w chorobach kobiecych, niedokrewności i blednicy.

Znakomita górska stacja klimatyczna z orzeźwiającem powietrzem.

Kuracja mleczna, żółtyczna i kefirowa.

Pierwszorządna wiewalnia solankowa i balsamiczno-igłowiowa.

Zakład wodoleczniczy, kąpiele mineralne i rzeczne w bystrym Dunajcu.

Wszelkie urządzenia postępowe, 1,200 pokoi dla gości, niektóre z kuchniami.

W I sezonie do 20 Czerwca i w III po 20 Sierpnia oraz w porze jesiennej i zimowej
mieszkania o 1/2 część tańsze, przy najmie dziennym.

W sezonie drugim uwolnienia od taksy znieśione.

Lekarz zakładowy Dr. Wł. Ściborowski i 7 innych lekarzy, udzielają chorym porady.

Ze wszystkich linii kolejowych dojazd do stacji w Starym Sączu, z kądem drogą ma-
lowniczą wśród gór nad Dunajcem, 41 kilometr. do Zakładu 15 godzin jazdy, odpoczynek w Ła-
ku.—Pocztowóz, powozy i wózki według taksy.

Wody ze źródeł: Józefiny, Magdaleny i czystej szczawy Jana, na głównym składzie
H. Mattoniego w st. Sączu, we wszystkich aptekach i handlach wód mineralnych.

Prospecta rozsyła bezpłatnie i zamówienia na mieszkania przyjmuje.

491R

Zarząd Górnego Zakładu.

F. WIŚNIEWSKI.

NOWE MIASTO NAD PILICĄ.

Zdrowo i malowniczo położona miejscowość lecznicza, posiada
obszerny, wygodnie i zupełnie urządzony zakład kąpielowo-leczniczy.

Leczenie bezlekarstwowe w najobszerniejszym zakresie. Inter-
nat, eksternat, hydroterapia racjonalna. Kąpiele rzeczne, wody i
kąpiele mineralne; mleko, kefir, serwatki; gimnastyka, masaż, orto-
pedja, elektryczność, praca i zajęcia fizyczne systematyczne (rolni-
ctwo, ogrodnictwo, rybołówstwo, warsztaty), dietyczny stół; kilku
lekarzy, Konsultanci z Warszawy.

Piękne i rozległe spacerowe w ogrodach zakładowych, własnym
mostem przez Pilicę połączonych z wielkimi lasami; dobra orkiestra.
Letnie mieszkania.

Telegraf na miejscu. Poczta codzienna.

Przejazd osób Drog. Warsz.-Wied., o godzinie 6-iej zrana przez
Koluski do Opoczna, z kądem powozem do Zakładu. Z Łodzi po-
dobnie.

Blisze objaśnienia w aptece H. Kucharzewskiego, Miodowa 4,
w Warszawie, lub w Zarządzie Zakładu w Nowem-Mieście. 908

W Willi FELIKSOWO,

przy stacji OTWOCK, mieszkania:

1, 2, 3 i 4 pokoje

z meblami, do wynajęcia.

Wiadomość: ulica Twarda N° 36, mies-
kania N° 6. 1034

Kit do dachów,

najtańszy i najpewniejszy środek do napra-
wy dachów krytych tekturą, blachą, cemen-
tem drzewnym i t. p.

Na żądanie liczne referencje.

Kantor: **Aleja Jerozolimska 21, 1-e piętro.**

1050 Inżynier **Ch. Brückmann.**

ZAKŁAD ARTYSTYCZNY

Rzeźbiarski i Kamieniarski
(z pierwszą w kraju polerownią granitu.)

Andrzeja PRUSZYŃSKIEGO
Artysty Rzeźbiarza

w Warszawie, ul. Wolska N° 14.

poleca największy wybór **pomników**
granitowych, w różnych kształtach
i kolorach, oraz wykonywa **działa sztuki**
ze wszelkich materiałów, również
posiada brzozy do dekorowania pomni-
ków z **własnoręcznych modeli**.—
Przyjmuje zamówienia na budowę gro-
bów w Warszawie i na prowincji, wszy-
stko to po cenach bardzo umiarkowa-
nych. 669R

